

Suriyeliler kadar taş düşün başınıza!

Geniş bir Suriyeli halk bugün emek pazarının kızıştırıcı, ucuzlaştırıcı ve dolayısıyla yüksek kâr sağlayan unsuru olmuştur. Bu vahşi emek pazarı, bu kesimler üzerinde acımasız bir sömürü çarkına dönüşmektedir. Dolayısıyla yoğun bir yoksulluk, sefalet ve düşük yaşam standardı içindedirler. (...)

Bu kesimler evet, emek pazarını

genişletmekte ve Türkiyeli emekçilerle yoğun çelişkiler yaşamaktadır. Ancak egemen sınıflar açısından ekonomik anlamda yüksek artı-değer sızdırma olanağı iken Ortadoğu politikaları için kullanılacak birer siyasal materyaldir. Bundan CHP'nin temsil ettiği egemen klik de ziyadesiyle faydalanmakta, beslenmektedir.

☞ Sayfa 08

Krizler, mücadelemizi büyütmenin fırsattırlar!

Dünya genelinde, 2008 yılında ABD'de Mortgage kredilerinin geri dönmemesiyle patlak veren krizin yeni bir aşamasına girilmiş durumdadır. 2014 yılında ABD Merkez Bankası FED'in faiz politikalarında değişiklik yapacaklarını açıklamasıyla birlikte bu yeni aşamaya girilmiştir.

Bu aşama krizin faturasını Türkiye gibi yarı-sömürge ülkelere

ödettilmesidir. 1944 yılında Bretton Woods'ta alınan, Doların dünya parası olması kararından sonra her kriz döneminde "geleneksel bir oyun"dur bu!

Dünya parasına sahip olmanın avantajlarını kullanan ABD, yaşadığı ekonomik krizlerin faturasını para politikalarıyla yarı-sömürge ülkelere ödetmektedir.

☞ Sayfa 09

özgür gelecek

Haftalık Pêşeroja Azad

Sayı: 38

www.ozgurgelecek.net

Fiyat: 1 TL

14-20 Mayıs 2015

Özgür Gelecek'ten

Kamp Armen'e dokunma!

Ermeni Soykırımı'nın 100. yılında devletin inkar, imha ve katliam politikaları Kamp Armen'e yönelik saldırılarla devam ediyor. Armenak Bakır'dan Hrant Dink'e birçok devrimcinin çocukluğunu geçirdiği kampta 6 Mayıs günü başlatılan yıkım halkın direnişiyi engellenirken kampta yıkıma karşı nöbet sürüyor.

9 Mayıs günü bu katliamcı geleneğin baş işkencecilerinden Kenan Evren öldü. '80 AFC'si ile devrimcileri katleden, işkencelere maruz bırakan TC'nin ideolojisinin uygulayıcısı Evren'in hesabı yarıda kalmamıştır. Çünkü her ne kadar Evren can verse de, onun temsilcisi olduğu faşist ideoloji hala ayakta, hala iktidardadır! Ve Kaypakkaya'nın bilincini rehber edinen kitleler bu hesabı soracaktır.

Gazetemizin bu sayısında bu ve daha fazlası konuya dair makalelere ulaşabilirsiniz.

Kenan Evren ölür..

1980 Askeri Faşist Cuntası'nın baş aktörlerinden Kenan Evren 9 Mayıs günü 98 yaşında hasta yatağında öldü! Ancak Evren'in sorulacak hesabı yarıda kalmayacak! 17 yaşındaki Erdal Eren'i, "Asmayalım da besleyelim mi" diyerek darağaçlarına yollayan, Diyarbakır Zindanlarında akıl almaz işkencelerle toplumsal muhalefeti sindirmeye çalışan bu faşist sürecin mimarı Evren, Berfo Ana'nın öfke dolu yaşlı ve öpülesi ellerinden kurtulamayacak! Kendisi ölse de sağlamlaştırdığı faşizmi hala iktidarda olan Evren'in hesabını da ardında bıraktığı mirasyedileri ödeyecek!

Devrimciler ölümsüzleşir!

Deniz Gezmiş'i, Hüseyin İnan'ı, Yusuf Aslan'ı, Haki Karer'i, Dörtler'i ve de komünist önder İbrahim Kaypakkaya'yı andığımız bugünlerde Kenan Evren'in ölümü faşizmin ve cellatlarının her gün yok olurken, halk için canını feda edenlerin her daim ölümsüz olacağı gerçeğini bir kez daha kanıtlamıştır!

Devrimciler ölümsüzleştiren elbette onların ideolojilerinin, pratiklerinin, bilnçlerinin bugün halkla buluşmaya devam ettirilmesinden geçer! Kaypakkaya yoldaş başta olmak üzere halk için bedel ödeyenler bugün Kobanê'de, Şengal'de, Gezi İsyanı'nda, Kamp Armen'de direnmeye devam ediyor/edecekler!

Gündem

İsyan mevzilerinde konumlanmanın adıdır **Kaypakkaya!**

☞ Sayfa 03

Pusulâ

Amatör devrimciliğe son verelim!

☞ Sayfa 11

İşten atılma gerekçesi:

Sendika

☞ Sayfa 04

Seçimlere ramak kala, "**Çözüm Süreci**"nde **Tornistan***

☞ Sayfa 06

Suriye savaşında yeni bir evre: **Cihatçılar birleşiyor!**

☞ Sayfa 10

Ispartalı kadınlar "**Nevin bize örnek oldu!**"

☞ Sayfa 07

Yunanistan'da devrimci dayanışma büyüyor!

ATİK Yunanistan Komitesi, Atina'da açtığı stant ile tutuklular için imza istedi ve ortak bildiri dağıtımını gerçekleştirdi

Tutsak ATİK'lilerden mektup

H. Merkezi: 15 Nisan tarihinde Avrupa'da başlayan ve diğer birçok ülkeye sıçrayan operasyon kapsamında gözaltına alınarak tutuklanan ATİK aktivistleri tutuklu oldukları hapis hanelerinden bir mektup gönderdi. Yunanistan'daki Koridallos Cezaevi'nden mektup gönderen tutsak ATİK'liler derneğin yürüttüğü faaliyetlerin meşru ve haklı olduğunu, bu faaliyetleri yürütenlerin terörist olarak ilan edilemeyeceğini belirterek "Faşist Türk devleti, düşüncelerimiz ve politik inançlarımızı 'terörizm' olarak yaftalamaktadır. Politik özgürlüklerimiz tümüyle elimizden alınmıştır" dediler.

Onlarca yıl hapis yatma, işkence ve hatta öldürülme riski ile karşı karşıya olduklarını belirten ATİK'liler mektuplarına "Savaşları yaratan ve destekleyenler milyonlarca insanın ölümüne ortak olanlar, binlerce mültecinin 'umut yollarında' hayatlarının sona ermesine neden olanlar Avrupa'nın yoksul halklarına ekonomik savaşlar açarak, yoksulluğa, işsizliğe, sefaletle mahkûm edenlere karşı mücadele edenlerin ne düşünceleri ne de faaliyetleri terörizmdir" şeklinde devam ettiler.

ATİK'liler mektuplarını "Tüm Yunan emekçilerini, demokrat, ilerici ve devrimcileri bu kabul edilemez durum karşısında duyarlılığa çağırıyoruz. İltica talebimiz bir an önce kabul edilsin, özgürlüğümüz sağlansın!" şeklinde sona erdirdiler.

Yunanistan: Yunanistan'da tutuklanan ATİK taraftarları ile dayanışma büyüyor. Destek Komitesi olarak bir araya gelen göçmen, devrimci, demokrat kurumlar ATİK'li devrimcilerle özgürlük istedi. Açıklamanın tam metni şu şekilde:

ATİK'li devrimcilerin özgürlük ve iltica talepleri kabul edilsin! İadeleri durdurulsun!

Avrupa çapında **15-18 Nisan 2015** tarihleri arasında güvenlik güçleri tarafından zorla ve terör estirircesine evlere baskınlar yapılarak 13 Türkiyeli devrimci (**7 kişi Almanya, 4 kişi Yunanistan, 1 kişi Fransa ve 1 kişi de İsviçre'de**) gözaltına alınarak tutuklandı. ATİK (Avrupa Türkiyeli İşçiler Konfederasyonu) kapsamında faaliyetlerini sürdüren bu devrimciler, daha önceki yıllarda mücadelelerinden dolayı tutuklanarak Diyarbakır gibi hapis hanelerde uzun yıllar tutsak edilmiş, işkencelere maruz kalmış, katıldıkları açlık grevleri nedeni ile ciddi sağlık problemleri yaşayan insanlardır.

Gerek Avrupa'dakiler gerekse de ülkemizde tutuklanan 4 devrimci somut "suçlardan" dolayı değil, verdikleri devrimci mücadele ve inançlarından dolayı yargılanmaktadırlar. Devrimciler, TKP/ML üyesi oldukları iddiası ile yargılanmaktadırlar.

Ancak Türkiye zaten bütün devrimci örgütleri yasadışı ilan etmekte ve ardından da devrimcileri yasadışı örgüt üyesi olmakla suçlamaktadır.

Yunanistan'da tutuklanan dört devrimciden üçü hala tutuklu iken, "ülkeye yasadışı girişten" yargılanan birisi, iltica başvurusunda bulunmasına rağmen Türkiye'ye iade edilmek istenmiş, bu yönlü girişimde bulunmuş, ancak devrimci-ilerici kurum ve kişilerin devreye girmesi sonucu bu girişim engellenmiş ve de 30 Nisan günü yapılan mahkemede beraat etmiştir.

Hala tutuklu bulunan üç kişi (**ikisi daha önce Yunanistan'da iltica talebinde bulunmuştur**) Almanya veya Türkiye'ye iade tehdidi altındadırlar ve olası iadeleri durumunda uzun yıllar hapisle karşı karşıyadır ve yaşamları tehdit altındadır.

Bizler aynı zamanda Yunanistan'ın farklı hapis hanelerine dağıtılmış olan, diğer Türkiyeli devrimcilerin tutsaklıklarını ve kendilerine yapılan işkenceleri de kınıyoruz. Bunlardan biri olan **Bilgehan Karpaz**, onur kırıcı üst aramasını kabul etmediği için **Kerkira Hapishanesi**'nde tecritte tutulmaktadır.

Çok açık ki, AB'li emperyalistler halkları kontrol altına alma amacı güden, sahip oldukları baskı mekanizmalarıyla halklara, mültecilere ve göçmenlere karşı yaşamı faşist baskılarla zorlaştırmakta ve politik yaşamın terörize edilmesi amacıyla devrimcileri hedef alıp, kriminalize etmeye çalışmaktadır.

Yunanistan makamları da bu çizgide hareket ederek bu politikaları uygulamaya çalışmaktadır. **Tutuklu devrimciler hiçbir ülkeye iade edilmemeli, iltica talepleri derhal kabul edilmeli ve serbest bırakılmalıdırlar.** Bu taleplerin gerçekleşmemesi durumunda Yunanistan hükümeti yaşanacaklardan **sorumlu** olacaktır.

Bu gelişmeler karşısında halihazırda dünyanın pek çok ülkesinde kitlesel eylemler gerçekleştirilmektedir. Bizler de tutuklu devrimcilerin

yaşamlarını kurtarmak için zengin mücadele araçlarıyla; eylemler, yürüyüşler yapalım; kitle örgütlerinden toplanacak imzalar vb. ile kitlesel olarak harekete geçelim!

DESTEK KOMİTESİ

ATİK-Yunanistan Komitesi
YKP (M-L)-Yunanistan Komünist Partisi (Marksist-Leninist)
ML-YKP- Marksist Leninist-Yunanistan Komünist Partisi
ANDARSİA (Anti-Kapitalist Sol İttifak)
NAR- Yeni Sol Akım
Anti-Kapitalist Sol Birlik
Sol Birlik
Yunanistan Devrimci Komünist Hareketi
Komünist Kurtuluş Gençliği
Alternatif Ekoloji Grubu
Sosyalist İşçi Partisi
Yunanistan Enternasyonalist Komünistler Örgütü
Sol Yeniden Birlik
Kürdistan Demokratik ve Kültür Derneği
Odak
Alınteri
Direniş ve Dayanışma Formu

BAŞSAĞLIĞI

30 yıl haksuz bir şekilde hapis hanelerde tutulduktan sonra serbest bırakılan ve sonra yine tutuklanan TKP/ML dava tutsağı **Hasan Gülbahar**'ın ablası **Kâfile İmirhan** kanser hastalığı nedeniyle yaşamını yitirdi.

Bafra Hapishanesi "Mersin terör bölgesi" gerekçesiyle Gülbahar'ın cenazeye katılmasına engel olarak yeni bir haksuzluğa imza attı.

Bizler hem bu haksuzluğa isyan ediyor hem de Gülbahar ve İmirhan ailelerine başsağlığı diliyoruz ve acılarını paylaşıyoruz.

Partizan Şehit ve Tutsak Aileleri Özgür Gelecek Gazetesi

Yunanistanlı örgütlerden tutsaklara destek sürüyor!

H. Merkezi: Geçtiğimiz sayımızda da yer verdiğimiz gibi Yunanistan'da "Türkiye veya başka ülkeye iadeleri durdurulsun! Tutuklular derhal serbest bırakılsın! İltica talepleri kabul edilsin!" talepleri ile imza kampanyası başlatılmış, 22 kurum imza vermişti. Geçtiğimiz haftadan bu yana bu talebi sahiplenerek Yunan hükümetine çağrı yapan kurum sayısı 50'ye vardı. Geçtiğimiz haftadan bu yana imza veren kurumlar şu şekilde:

Yunanistan Çevirmenler-Re-

daktörler-Denetçiler Derneği, Kuzey Yunanistan Tiyatro Oyuncuları, **Karditsa Eğitimciler Derneği,** Girit Hania Orta Öğretim Öğretmenleri Sendikası Bölge Başkanlığı, **Domnikos Theotokopoulos-İraklio İlkokul Öğretmenleri Derneği,** Kamu Emekçileri Konfederasyonu Samos Bölge Başkanlığı, **İoannina Üniversitesi Öğrenci Derneği,** Selanik Üniversitesi Fizik Fakültesi Öğrenci Derneği, **İoannina Üniversitesi Tıp Öğrencileri Derneği,** Atina Üniver-

sitesi Dış Hekimliği Fakültesi Öğrenci Derneği, **Hania Ortaöğretim Öğretmenleri Sendikası (ELME),** Selanik Altın Madeni Karşıtı Komite-Halkidiki, Samos İşçi Merkezi, Orta Öğretim Öğretmenler Sendikası- İmatia, **Kuzey Yunanistan Tekstil ve Ketan İşçileri ve Çalışanları Sendikası,** Selanik Belediye Temizlik İşçileri ve Belediye İşletmeleri Sendikası, **Selanik İşçi Merkezi,** Ambalajlı İçecekler Çalışanları Federasyonu, **Patra Üniversitesi Tiyatro Bölümü Öğ-**

renci Derneği, Patra Üniversitesi Eczacılık Fakültesi Öğrenci Derneği, **Patra Hizmet Sektörü Çalışanları Derneği,** Ahaia Bölgesi Özel Öğretmenler Derneği, **Patra Basın-Yayın ve Grafik Teknikleri Çalışanları Sendikası,** Selanik Büyük İskender Öğretmenler Derneği, **Selanik Kamu Kurumları Çalışanları Birliği,** Girit-Hania Ana Sınıfı Öğretmenleri Sendikası, **Girit-İraklio Teknisyenler Sendikası,** Selanik Irkçılık Karşıtı Girişim, **Makedonya-Traki-İpirou Asansör Tamir Bakım İşçileri Birliği**

İsyan mevzilerinde konumlanmanın adıdır Kaypakkaya!

İşçi sınıfı ve geniş emekçi yığınların, emeğinin ve alınterinin sömürsü üzerinde yükselen sistem buna paralel geliştirdiği ağır, güvencesiz, esnek ve önemlisi de örgütsüz çalışma koşulları ile aynı zamanda yaşamlarımızı da koparıp almaktadır. Kendine rakip olarak, ucuz iş cenneti ya da başka bir deyimle işçi sınıfı ve emekçi yığınlar için sömürü cehennemi olan Çin'i seçen egemenlerin, bu kâr hırsı, sınıfı her gün daha karanlık dehlizlere, ucu kan ve ölüm olan bir yolculuğa doğru sürüklemektedir. Yapılan araştırmaların gerçeğin yalnızca küçük bir bölümünü yansıtmaya, çok sayıda iş cinayeti ve kazasının kayıtlara girmemesine rağmen ortaya çıkan büyük bilanço durumunun ağırlığını da göstermektedir. (İşçi Sağlığı ve İş Güvenliği Meclisi raporuna göre 2014 yılında en az 1886 işçi yaşamını yitirdi. 2015 Şubat ayında en az 81 işçi yaşamını yitirdi. 2015'in ilk iki ayında en az 206 işçi yaşamını yitirdi. Bu rakam bin 886 işçinin yaşamını yitirdiği 2014 yılının ilk 2 ayında 185'ti.)

Söz konusu kaza, yaralanma ve ölümlerin en fazla yaşandığı sektörlerin başında gelen madenler, gelinen aşamada adeta ölüm kuyularına dönüşmüş durumdadır. Kâr hırsı, aşırı çalışma, alınmayan iş sağlığı ve güvenliği önlemleri, esnek ve sendikasız çalışma koşulları, maden işçilerini yerin binlerce metre altında adeta Azrail'le burun buruna getirmektedir. (2014 yılında madenlerde en az 354 işçi yaşamını yitirdi. 354 işçiden 351'i, yani yüzde 99.15'i özel madende, üçü kamu madeninde çalışıyordu. İşçi Sağlığı ve İş Güvenliği Meclisi)

Geçtiğimiz yıl 13 Mayıs günü Manisa'nın Soma ilçesinde yaşanan iş cinayetinde resmi rakamlara göre 301 maden işçisi yerin derinliklerinde kaza adı altında devletin tüm yetkili organlarının bilgisi dâhilinde katledildi. Soma'da yaşanan iş cinayeti, işçi sınıfının karşı karşıya olduğu tehlikenin boyutlarını da ilk kez geniş emekçi yığınlar nezdinde görünür kılmış oldu. Yaşanan adeta bir katliamdı. Ocağı işleten şirketin devletle kurduğu ilişkiler, özellikle AKP hükümetiyle birlikte yükselen kâr marjı ve bedava kömür kampanyasının bir parçası olması yaşanan katliamda devletin sorumluluğunu da açıkça göstermektedir.

Katliamdan sonra gelişen tepkiler üzerine şirkete yönelen cumhurbaşkanı R.T.Erdoğan, Soma'da kendisini protesto eden emekçilere doğrudan yumruklarla saldırmaktan da geri durmamıştır. Aradan geçen bir yıl içinde devlet, gelişen öfke karşısında o gün vaat ettiklerinin hiçbirini yapmaz iken neredeyse yaşamını yitiren madencilerin ailelerini borçlu çıkarmıştır.

Konuya dair açıklamalarında çıtayı hiç düşürmeden hesap sorulacağını ve adaletin sağlanacağını iddia eden devle-

tin, ilk duruşmada sanıkları mahkemeye bile getirmemesi davanın gidişatı konusunda şimdiden ipuçları vermektedir. Geçmişten de sabittir ki, devlet, davayı olabildiğince uzatmaya çalışacak, konuyu gündemden düşürebildiği oranda sanıklar serbest bırakılacak ya da göstermelik cezalarla alt düzeydeki birtakım görevliler günah keçisi ilan edilecektir. Ne var ki bu süreci değiştirecek olan en önemli faktör, iş cinayetlerinin sürekli olarak gündemde tutulması, söz konusu çalışma rejiminin değiştirilmesi için fiili meşru mücadelenin yürütülmesi ve Soma özgülünde yaşanan katliamın sorumlularının yargılanması adına davanın takip edilmesi olacaktır. Ailelerin bu konuda bugüne kadar emekçiler nezdinde ciddi bir karşılığı bulunan çabaları olmuştur. Bu çabaların bir parçası olmak, esas olarak da taşeron çalışma sistemine dair mücadeleyi yürütmek yeni kaza, cinayet ve katliamların yaşanmasına da engel olacaktır. Bu yapılmak zorundadır, zira söz konusu devlet bugün adeta taşeron cumhuriyetine dönüşmüştür. TC, emperyalistlerin taleplerini karşılamak adına hâkim sınıflar tarafından bu sömürü ağının doğrudan üzerine inşa edilmiştir.

“HDP barajın altında kalırsa süper olur”

Devletin kaptan köşkünde, dümeni elinde tutan ve 13 yıldır bu sömürü ağını yöneten AKP, kasasını böyle şişirmiş, hâkimiyet alanını böyle büyütüştür. Sınıfın örgütlüklerine yönelik tüm saldırılar, sendikalaşmanın önüne çıkarılan engeller, taşeron ve esnek çalışmanın önünü olabildiğince açmak içindir. AKP bu hedefleri önünde duran tüm güçlere azgınca saldırmaktadır. Temel kaygısı gücünü koruma ve iktidarını sürdürmektir.

Bu kaygının giderek stres ve telaşa dönüşmeye başladığı bir seçim sürecini yaşamaktayız. AKP, Gezi İsyanı'nda ve ardından Kobanê Serhildanı'nda aldığı darbeleri onarmaya çalışırken, geniş yığınlarda biriken öfkenin gazabına uğramaktadır. Kürt halkının yok sayılmaya, asimilasyona karşı gelişen direnişi ile sistem tarafından adeta nefes alması engellenen geniş kesimlerin seçim gündeminde, HDP etrafında açığa çıkan enerjisi, bu birikmiş öfkenin dışavurumu olarak kaydedilmelidir. AKP'nin bu mesajı çok iyi aldığı ve buna göre konumlandığı da anlaşılmaktadır. Başta Erdoğan olmak üzere tüm AKP kadrolarının seferberlik hali bunu göstermektedir. AKP, başta medya olmak üzere devletin tüm olanaklarını, kaynaklarını kullanarak o açılıştan bu açılışa koşmakta ve AKP'ye oy istemektedir. AKP'nin etkili isimleri HDP'yi ağızlarından düşürmemekte, açıkça barajın altında kalması gerektiğini ifade edebilecek kadar ileri gitmektedir. (“Şimdi birileri diyor ki

'barajın altında kalırsak şöyle olur, böyle olur.' Hiçbir şey de olmaz. Süper olur, çok güzel olur. AK Parti bu süreci başlattığında bunlar var mıydı?” Yalçın Kadoğan-5 Mayıs. Basın)

Bunlarla yetinilmemekte, HDP seçim bürolarına yönelik saldırılar giderek artmaktadır. (HDP seçim çalışmalarına yönelik bugüne kadar 45 merkezde saldırı düzenlendi.) Buna rağmen seçim çalışmalarında giderek artan bir tempo ve ivme söz konusudur.

Soma'nın öfkesi Kaypakkaya'nın bilinci

Seçim çalışmalarımız kuşkusuz komünist önder İbrahim Kaypakkaya yoldaşı sonsuzluğa uğurladığımız 18 Mayıs çalışmalarını da kapsamına almaktadır. 18 Mayıs aynı zamanda Kürt ulusal özgürlük hareketinin kurucu kadrolarından Haki Karer ve Amed zindanlarında direnişleriyle tarihi bir rol oynayan Dörtler'in ölümsüzleştiği gündür ve birlikte ele alınmalıdır.

18 Mayıs Soma Katliamı'na yönelik öfkenin büyüdüğü bir süreci de kapsamaktadır. Kaypakkaya gerek öğrencilik yıllarında gerekse de profesyonel devrimcilik yaşamı boyunca emekçi yığınların çektiği acılara ortak olmanın çabası içinde olmuştur. Önder yoldaş, İstanbul'da işçi grevlerinin, Trakya'da köylülerin toprak işgallerinin ve T. Kürdistanı'nda Kürt halkının öfke ve direnişinin bir parçası olmuştur. Kaypakkaya, yaşadığı toplumu bir bilim insanı gözüyle ele almış; temel dinamiklerini, çelişkilerini, kırılma noktalarını, öfke ve isyanın mayalandığı bölge ve alanları analiz etmiştir. Bu bakımdan pratiği, üniversiteli bir devrimcinin emekçilerle dayanışmasının ötesinde, Türkiye devriminin temel dayanaklarını, odaklarını bulma ve onlarla bütünleşme yaklaşımının bir sonucudur ve son derece bilinçli, planlıdır.

Söz gelimi, önder yoldaşın batıda işçi

havzalarına, T. Kürdistanı'nda Kürecik, Urfa/Siverek, Amed ve Dersim'e yönelmesi buradaki Kürt köylüleri içinde yürüttüğü mücadele, bu bakış açısının bir ürünüdür. Yoldaş Kaypakkaya, faşist iktidarın zulüm ve şiddetine en fazla hedef olanın aynı zamanda isyanı bağrında en fazla büyüten, çelişkinin en keskin yanı olduğu bilinciyle hareket etmiştir. Önder yoldaş, Türkiye toplumunun tarihini analiz ederek, faşist diktatörlüğe karşı en ileri duruşu sergileyen, onu en fazla rahatsız eden kırmızı çizgilerine yönelmiş, deyim yerindeyse en ileri mevzilerde konumlanmıştır. Kemalizm ve Kürt ulusal sorunundaki duruşu, bu yaklaşımın en belirgin olduğu alanlardandır.

Kaypakkaya yoldaş, emekçi halkımızla kurduğu ilişkilerle, yaşadıkları baskı, zulüm, şiddet ve katliamları yüreğinin derinliklerinde hissetmesini bilmiştir. Ne var ki burada durmamış, çeşitli milliyet, inanç ve cinsiyet kimliklerinden emekçi halkımızın, bu coğrafyanın derinliklerinden taşıyıp getirdiği öfkeyi komünist bilinciyle yoğurmuş, ona şekil vermiş ve bu amaçla komünist partisinin kuruluşuna önderlik etmiştir. Kaypakkaya, pratik alanda olduğu gibi teorik alanda da toplumsal gelişmenin açığa çıkardığı en ileri ideolojiyi savunmuştur. Kaypakkaya'nın ezen ezilen ilişkisinde, her daim hâkim sınıfları en fazla rahatsız eden kâbusu olan en ileri mevzilerde konumlanmış ve doğrudan çelişkinin tarafı olarak komünist ideolojinin rehberliği için mücadele etmiştir.

Renault işçileri kazandı!

H. Merkezi: Bursa Organize Sanayi Bölgesi'ndeki Oyak Renault Fabrikası'nda, işçilerin yeni toplu sözleşme talebinde bulunması üzerine Renault işçileri direnişi devam ederken, 6 Mayıs gecesi 16 işçinin giriş kartları okunmayarak fabrikaya alınmaması ile beraber vardiyadaki işçiler iş bırakma eylemi yaptı; saat 24.00 vardiyasına gelenler de işbaşı yapmadı.

Vardiyadaki işçilerin işi bırakarak vardiyadan ayrılması üzerine, fabrikanın Fransız direktörü işçi temsilcileri ile görüşme yaptı. İşçileri dinleyen fabrika yöneticileri 16 işçinin işe geri alınacağını, Türk Metal Sendikası yöneticilerinin fabrikaya giremeyeceğini bildirdi. Ayrıca ücret artışları ko-

nusunun Fransa'daki merkezle görüşüleceğini bildiren yöneticiler, bu konuda 15 gün süre istedi. Görüşmenin ardından vardiyadaki işçiler fabrikadan ayrılırken, aralarında kartları okunmayan 16 işçinin de bulunduğu 24.00 vardiyası işçileri işbaşı yaptı. Bu gelişme üzerine bir süreden beri eylem yapan Renault işçileri 20 Mayıs'a kadar bekleme kararı aldı.

SF Leather Deri'de işten atılma gerekçesi: Sendika

İzmir: Gaziemir Ege Serbest Bölgesi'nde bulunan SF Leather Deri Fabrikası'nda Türk-İş'e bağlı Deri-Teks Sendikası'na üye oldukları için işten atılan 14 işçinin direnişi sürüyor.

40 günü aşkın süredir direnişte olan işçiler sendikalı oldukları için işten atılırken gerekçe olarak kayıtlara "performans düşüklüğü" olarak geçilmiştir.

İşyerinde zorunlu egzersiz, düşük ücret, zorunlu mesai gibi birçok nedenden şikâyet eden işçiler sendikal faaliyet yürüttükleri için işten atıldılar.

Gaziemir Ege Serbest Bölgesi girişinde direnişlerini sürdüren işçilerin yanına giderek onlarla röportaj gerçekleştirdik.

- Öncelikle sürecin başlangıcından bahsedebilir misiniz?

Mehmet Cin: Ben çalışırken sendika örgütlenme çalışması içindeydim. İşyerinde teknik eğitmen olarak çalışıyordum. Patron, sendikal çalışmalarımızı duyduktan sonra 14 arkadaşımızla beraber 25 Mart'ta bizi işten attı. İlk gün olarak 6 arkadaş, 26'sında da 8 arkadaş olarak işten atıldık. Biz sendikaya üye olduğumuz için atıldığımızı biliyoruz. Patron ise "performans düşüklüğü" adı altında bizi işten attı.

Diğer arkadaşlarımızı zorunlu mesaiye bırakarak, çalışan üye arkadaşlarımızı çeşitli baskılarla sendikaya üyeliklerinden istifa etmelerine sebep oldu. Şirketin bilgisayarlarında e-devlet yoluyla üye arkadaşları istifa ettirdiler. Biz de 40 günü aşkın süredir direnişliyiz.

İlk kez, bu sene SF Deri işçileri olarak 1 Mayıs'ı arkadaşlarla beraber kutladık.

- Siz direnişirken patronun size yaklaşımı nasıl oldu?

- İlk önce bizim arkadaşlarımızın 11'ini işe geri alacağını söyledi. Sendi-

kayla görüşüp 14 kişiden 11'ini alacağını söylemişti. O 11 arkadaşın dışında olan 3 kişiden bir ben, biri Ramazan Tetik arkadaşımız ve bir de işe başlıyalı 1.5 ay olan Özgür arkadaşımız vardı. Ramazan arkadaşımız 1.5 yıldır, ben de 5 yıldır bu firmada çalışıyordum. Ramazan arkadaşımızın facebook'ta sendikal olmanın gerekliliği ile ilgili yazısından dolayı, benim de sözde ben bazı arkadaşlara tehditler savurmuşum falan diye. O 11 arkadaşımızı aldığı süreçten sonra, sendikamız o üç arkadaşına ne olacağını sormuş patronun avukatına. "Onlar orada kapıda falan durmasınlar, onlara da 4 aylık bir bonus verelim, davalarından vazgeçsinler" demişler.

Daha sonraki süreçte içerideki arkadaşlarımıza baskı, mobbing devam etti. 1020 lira maaş veriliyor, artı 5 lira, 10 lira, 100 lira gibi aralarda prime dayalı bir üretim modeli oluşturup çalışanları birbirleriyle yarıştırmak amaçlıydılar.

Çanta diyoruz biz burada. Şu andaki fiyatları 1.500 dolar, 2 bin dolar, 5 bin dolar olan çantalar üretiyoruz. Yani sıradan bir üretim değil. Biz de buradan Malbery çalışanlarına sesleniyoruz, bizim de haklarımızı versinler. Biz burada işyerinde hırsızlık yapmadık, ahlaksızlık yapmadık, kati surette mallarına kastedici bir işimiz olmadı.

5 yıldan beri ben burada teknik eğitmen olarak hizmet ediyorum. Teknik eğitmen olarak yaptığım işin tanımını da şöyle yapayım; işin daha çabuk, daha kaliteli nasıl yapılması gerektiğinin çalışmalarını yapıyordum ama sendikalı olduğumuz için tabii işten atıldık.

- İşyerinde çalışırken yaşadığınız sıkıntılar nelerdi?

Ethem Ergün: Sabah 7.15'te işbaşı yapıyorduk. Öncelikle zorunlu olarak 5 dakikalık bir egzersiz, spor yaptırılı-

dı. Daha sonra saat 9'da bir 15 dakikalık çay molamız vardı. Öğlen yarım saat yemek molamız vardı. Saat 13.00'te de gene aynı şekilde 5 dakika zorunlu spor yaptırılırdı. Akşam 17.15'te işimiz biterdi ama zorunlu olarak mesaiye bırakılırdık. 20.15'e kadar tam üç saatlik mesai çalışmasında sadece iki dilim kek verirlerdi.

Bazen 10'a kadar bazen de sabaha kadar mesaiye kaldığımız oluyordu. Biz bu sıkıntılardan dolayı sendikal olmaya karar verdik.

- Direnişi ne zamana kadar sürdürmeyi düşünüyorsunuz?

- Biz sonuna kadar direnişimizi sürdürmek istiyoruz. Aslında biz işyerimizi seviyoruz ve onun için buradayız. İçeride sendikaya üye olan arkadaşların arkasındayız. Biz burada, onlar içeride devam ettiği sürece sonuna kadar götürmeyi hedefliyoruz.

- İşten atılmanızın gerekçesi nedir?

Mustafa Dereliler: Biz haklarımızı aramak için sendikaya üye olduk. Bu da müdürün kulağına gitmiş. Müdür de bunu engellemek için sendika örgütlenmesinde öne çıkan insanları işten çıkardı. Biz de fabrikanın önünde direnmeye başladık. Tabii fabrikanın sahibi, müdürler de rahatsız oldu burada durmamızdan. Sonrasında bizimle anlaşma yapmak için bizi çağırdılar ama 3 arkadaşımızı işe geri almamak kaydıyla. Arkadaşlarımızla oturduk konuştuk ve biz 11 kişi görüşmeye gitmeye karar verdik. Görüşmeye gittiğimizde müdür bize sendikadan üyeliğimizi feshedip, sendikayla bir alakamız kalmadan gelip başlamamızı istedi.

Biz de hayır dedik, sendikamız varsa biz de varız, yoksa bizde yokuz dedik. Öyle bir karar aldık ve 40 günü aşkın süredir direniyoruz. Direnmeye devam edeceğiz, olduğu yere kadar gi-

HDP Dora işçisini yalnız bırakmadı!

İstanbul: Turizm Emek-Sen'e üye oldukları için işten atılan Dora otel işçileri 7 Mayıs günü "işimizi geri istiyoruz" şiarıyla Osmanbey Pangaltı Metro durağından başlayarak Dora Otel önüne bir yürüyüş gerçekleştirdi. İşçilerin yürüyüşüne HDP İstanbul 2. bölge adayı **Eyüp Güneysel** ve **Kaldıraç** destek verdi.

Dora Otel önüne gelindiğinde Tüm Emek-Sen Genel Sekreteri **İbrahim Akseloğlu** konuşma yaptı. Bir işçinin işe iade davasını kazandığını vurgulayan Akseloğlu bu kazanımın bir başlangıç olduğuna ve diğer işçilerinde işe geri iadeleri olana kadar mücadelelerini sürdüreceklerinin altını çizdi.

Akseloğlu'nun ardından işten atılan işçiler adına **Esin Gülüm** bir konuşma yaptı. Gülüm, "Haklıyız kazanacağız diyorduk ve gördüğümüz gibi bugün ilk davamızı kazandık" dedi. HDP 2. Bölge adayı **Eyüp Güneysel** ise işçilerin direnişini selamlayarak işçilerin mücadelesinde yanlarında olduklarını vurguladı. Konuşmaların ardından eylem son buldu.

deceğiz. Bu bizim onurlu bir mücadelemizdir.

- İçeride yaşanan baskılardan söz eder misiniz?

- Biz toplamda hemen hemen 100 sendikalı olmuştuk. Bizi işten çıkarınca eksilmeler oldu. İçeride bizden sonra müdür işçilerle toplantı yapıp tehdit ederek çoğu arkadaşını caydırdılar. Bazı arkadaşlar önce sendikadan ayrılıp sonra tekrardan gelip üye oldular. Çok büyük baskılar oldu arkadaşlarımız üzerinde, ustabaşları da baskı oluşturdu. Bu baskılara yenik düşüp sendika üyeliğinden istifa edenler oldu, dediğim gibi tekrar üye olanlar oldu.

Üretim İlişkilerindeki Değişimler ve Taşeron Sistemi 9

Taşeron Karşısı Mücadelenin Esasları ve Yaklaşan Seçimler

Taşeron sisteminin nasıl bir kölelik düzeni olduğunu çeşitli yönleriyle ele alırken örgütlenme sorununda da belli noktalara işaret etmeye çalıştık. Sermayenin uluslararası bir saldırısı olduğu gerçeğinden hareketle sorunun kapitalist-emperyalist sistemle yakından bağlı olduğu vurgulanmalıdır. Dolayısıyla mücadelenin de ancak sistem karşıtı bir perspektifle yürütülmesi gerektiği ortadadır. Bunu tekrar tekrar vurgulamamızın nedeni taşeron karşıtı mücadelenin dar anlamda bir "kamu" savunusu olmadığını açıklığa kavuşturmak. Aksi halde taşeronun en önemli uygulayıcılarından biri olan CHP'nin "taşeronu kaldıracamız" söylemine paralel düşmek kaçınılmazdır.

Türkiye'de hayata geçirilen üretim ve çalışma biçimlerinin kapitalist-emperyalist ülkelerde geliştirilen biçimleri çok kere tekrarladığı fakat bunun daha saldırgan biçimlerle uygulandığı bilinmektedir. Taşeron sisteminde zinciri tutan asıl aktör uluslararası sermayeden başkası değildir. Kamu alanında taşerona baktığımızda devleti ve belediyeleri daha açık bir biçimde görsek de, özel sektör söz konusu olduğunda uluslararası şirketlerin rolünü daha net olarak görmek mümkündür.

Belli bir işkolunda üretim gerçekleştiren uluslararası tek bir şirketin onlarca değişik ülkede, yüzlerce farklı şehirde ve çok daha fazla sayıda orta ve küçük işletme aracılığıyla üretimini gerçekleştirdiğini tespit edebiliyoruz. En altta merdiven altı, fason ve kayıtdışı

ramparça bir ilişki içerisine hapsedilmektedir. Zira hep vurguladığımız gibi işçilerin örgütlenme hakları söz konusu olduğunda katı birtakım standartlara dayanan yasalar sermayenin üretim örgütlenmesine geldiğinde alabildiğince esnek ve kayıtdışı bir biçim arzeder. Bu dengesizliğe karşı örgütlenmeye çalışmak iğneyle kuyu kazmaya benzer.

Dolayısıyla, özel olarak taşerona karşı örgütlenmede genel olarak işçi sınıfı mücadelesinde temel üç yönelime sahip olmak gerekir. **Birincisi**; farklı isim ve iş ilişkileri biçiminde karşımıza çıkan patronlara karşı "asıl işveren" denen, sermayenin ana merkezini kapsayan bir mücadele hattı oluşturulmalıdır. **İkincisi**; mücadele sadece yasal biçimlere hapsedilmemeli fiili ve meşru bir mücadele hattına dayalı olarak geliştirilmelidir. Ve **üçüncüsü**; ekonomik alandaki mücadelenin siyasi alana taşınması, konu özgülünde taşeron karşıtı mücadelenin siyasi iktidar ve kapitalist sistem karşıtı bir mücadele perspektifiyle yürütülmesi gerekir.

Ülkemiz özgülünde sendikacılığın daha başından itibaren siyaset alanı dışında bir alan olarak konumlandırılması çabası boşuna değildir. Söz konusu siyaset dışılık aslında sadece işçiler için geçerli bir durumdur. Sendika bürokrasileri aracılığıyla belli başlı sendikaların hükümetteki partilerin ya da diğer düzen partilerinin birer arka bahçesi olduğunu ise bilmeyen yoktur.

Bugün genel seçimler arifesinde "as-

seçim söylemi olmaktan çıkıp işçi sınıfının talepleri olarak seçimler sürecine müdahil olmak gereklidir.

Taşeron sistem bakımından sermaye ve devletin sorumluluğu açık olsa da iktidar partisi olarak AKP'nin rolüne sürekli olarak vurgu yaptık. Bu genel seçimlerdeki tutumun siyasi iktidarın her alandaki saldırgan politikalarına karşı da bir anlamı olduğunu artık herkes anlıyor. Aynı anlam taşeron sisteminin geriletilmesi açısından da geçerlidir. Taşeron sorunu bugün fazlasıyla siyasallaşmış ve hatta iktidarla özdeşleşmiş bir sorun olarak önümüzde durmaktadır. Genel seçimlerdeki tutum bu açıdan da önemlidir.

İşçi ve emekçileri, tüm ezilenleri kapsayan reformcu bir program ve söylemlerle katılan HDP'nin desteklenmesinin temel bir anlamı buradadır. Fakat işçi sınıfının taleplerinin HDP özgülünde de sadece propaganda malzemesi ve seçim argümanı olarak kalmaması için mücadele edilmelidir. Zira sorun sadece seçimler ve parlamento değil, bu konuda yaratılacak en geniş duyarlılık ve mücadele birlikteliğidir. Bugüne kadar işçi sınıfını doğrudan ilgilendiren gündem ve taleplerin HDP'nin program, çalışma ve söylemleri arasında belli belirsiz "herhangi bir yer" kaplaması bu alandaki eksikliğe işaret etmektedir. Ve hatta 2015 1 Mayıs'ında HDP'nin pasif hazırlık ve katılımın sorunu daha açık bir

Ciner Grubu'ndan Cudi'de doğa katliamı

H. Merkezi: Şirnex'te Ciner Grubu'na ait kömür madenleri doğa katliamına sebep oluyor. Açık kuyu sistemiyle, dinamitlerle kömür çıkarılan madenlerle büyük bir doğa katliamı yapılıyor. Ciner Grubu'nun yaptığı maden aramaları sonucu bölgede birçok ağaç kesildi, geniş bir yeşil alan yok edildi. Cudi Dağı'ndaki bu doğa katliamı, bölgeden çok uzak bir mesafeden gözle görülebilecek büyüklükte. Bölgede bulunan onlarca endemik bitki türü de yok olma tehlikesi ile karşı karşıya.

Cudi Ekoloji ve Kültür Derneği Başkanı **Fadıl Tay**, böyle devam ederse Cinerlere ait madenlerin, birkaç yıl içinde bölgedeki birçok bitki türünü yok edeceğini söyledi. Termik santral nedeniyle bölgede artan hava kirliliği ile beraber sağlık sorunlarının da arttığını vurgulayan Tay, sadece 2014 yılında hava kirliliğine bağlı Silopi ilçesinde 370 düşük vakası yaşandığını söyledi.

küçük işletmelerden başlayan üretim zinciri, birbirine iş yapan yerli firmalar ve onların da bağlı olduğu uluslararası şirketlere kadar uzanmaktadır. Uluslararası şirketler tek bir ülke, şehir ve firma üzerinden üretim yapmadığı gibi alttaki fasonlar ve yerli firmalar da tek bir üst işverene iş yapmamaktadır. Onlarca, yüzlerce farklı iş ilişkisine dönüşen tek bir üretim süreci bu karmaşık ve çapraşık biçimiyle işçi sınıfını da pa-

gari ücret, sosyal yardımlar, taşeron ve kaynak bulma" gibi tartışmalar alıp basını giderken tartışmaya işçi sınıfı penceresinden müdahale etmek önemlidir. Düzen partileri özgülünde birer seçim hilesi ve oy malzemesi olmanın ötesinde anlamı olmayan bu tartışmalar başka bir açıdan ise işçi sınıfı ve emekçilerin temel gündeminin ne olduğuna da işaret etmektedir. İşçi sınıfının bu temel gündemlerini düzen partilerinin

"Kader/Fıtrat" değil işçi kıyımı!

H. Merkezi: Maraş'ın merkez Onikişubat ilçesine bağlı, Yunusemre Mahallesi'nde inşaat halindeki E' binanın 8. katında kalıp çakan **Adem Akkoyun** (40), 25 metre yükseklikten beton zemine düşerek hayatını kaybetti. Akkoyun'un cenazesi, cumhuriyet savcısının incelemesinin ardından Sütçü İmam Üniversitesi Tıp Fakültesi morguna kaldırıldı.

Cenazenin kaldırılmasının ardından

dan inşaat sahibiyle Akkoyun'un arkadaşları arasında kısa süreli gerginlik yaşandı. İnşaat alanında yeterli güvenlik önlemi alınmadığını vurgulayan işçiler, yetkililerin kazalara çözüm bulmasını istedi.

Bolu'da, kanalizasyon bağlantısı için açılan çukurda boruları döşeyen 49 yaşındaki **Bilal Boz** adlı işçi, yağmurun etkisiyle yumuşayarak çöken toprak yığınının altında kaldı. İl Afet ve Acil Durum Müdürlüğü (AFAD) ve Bolu Belediyesi İtfaiye Müdürlüğü ekibinin çalışmasıyla Boz'un toprak altından cenazesi çıkarıldı.

biçimde ortaya koyduğu söylenebilir. Bizim esasımız siyasi iktidara ve kapitalist sisteme karşı mücadeledir. Bu konuda en geniş birlikteliği sağlamak ve devrimci mücadelenin gelişmesi için olanaklar bulmaya ve oluşturmaya çaba harcıyoruz. Seçimler de bu açıdan özel bir önem taşıyor. Taşeron karşıtı mücadele, işçi sınıfı mücadelesinin bir parçası olarak seçimler özgülünde sisteme, siyasi iktidara, düzen partilerine

karşı cepheden bir mücadele çağrısıdır. Ve aynı zamanda dostlarımız, desteklediğimiz güçler ve içerisinde olduğumuz ortak örgütlenmeler kapsamında da ideolojik bir mücadele alanıdır. Her alanda taşeron sorununu ve işçi sınıfının sorunlarını öne çıkarmak ve daha ileri tutum ve mücadeleleri geliştirmek için mücadele etmeli, bunu en başta işçi sınıfı içerisindeki örgütlenmelerimiz aracılığıyla başarmalıyız. **(Bitti)**

Seçimlere Ramak Kala: “Çözüm Süreci”nde Tornistan*

12 yıllık iktidarı boyunca siyasal temsiliyetini üstlendiği egemen sınıf kliklerine sağladığı ekonomik istikrar ve toplumsal muhafazakârlaşma eğilimini güçlendirerek diri tuttuğu tabanı ile varoluşunu geliştirerek sürdüren AKP'nin, seçim sürecinde yaşadığı tikanıklık halinin ekonomideki önlenemeyen gerilemeden, parti içerisindeki çok başlılık haline, Gezi İsyanı ve Kobanê serhildanı ile artan polis şiddetinden yolsuzluklara kadar bir dizi nedeni vardır. Ancak bilinmektedir ki; tüm bu tablo içerisinde Kürt Ulusal Hareketi'nin artan mücadelesi ve son süreçte özellikle HDK-HDP'nin demokratik alanda yakaladığı kitlelilik hatırı sayılır pay sahibidir.

Bu temel önemlidir. Zira Gezi İsyanı'nı saymazsak AKP'de kriz yaratan nedenler arasında ezilen kitlelerin taraf olduğu en güçlü barikat burasıdır ki neredeyse 3 yıldır hatırı sayılır bir adım atılmamasına rağmen “çözüm süreci”ne dair tartışmalara, özellikle seçimlerin yaklaştığı bir süreçte gündemi belirleyen esas tartışma niteliği kazandıran yer de burasıdır.

Bu nedenlerdir ki, seçimlere dair hangi siyasi parti olursa olsun en fazla sözü bu noktadan söylemekte, Başbakan Ahmet Davutoğlu'nun son olarak Ağrı mitinginde olduğu gibi (CHP ve MHP de bu listeye dâhildir) HDP'nin üstüne yürümektedir. AKP'nin kaderi ile imtihanı olan 7 Haziran seçimleri, bu nedenlerdir ki Kürt Ulusal Sorunu'nda da maskeleri düşürmekte, çözüm masasının ayaklarını kırmaktadır. Sadece son süreçteki birkaç gelişmeye bakmak bile, bunu ispatlayacaktır.

AKP'nin çözümü: “Çözüm” masası yok, Ağrı'da provakasyon var!

Sürece renk veren pratiklere bakacak olursak eğer, bahse konu çözüm tanım-

lamasının, AKP açısından nasıl karakter kazandığı ve son olarak da, Ağrı'da yaşanan provokasyon girişimi ve devamında Tayyip Erdoğan, Yalçın Akdoğan ve Ahmet Davutoğlu'nun yaptığı açıklamalar AKP'nin “çözüm süreci”nden ne anladığını gözler önüne serecektir.

Şöyle ki, Cumhurbaşkanı Erdoğan'ın basında MİT krizi olarak anılan ve Hakan Fidan'ın istifası ile kamuoyuna yansıyan sürece yaklaşımı bilinmektedir. Parti içerisinde ipleri elinde tutma çabası içerisinde olan Erdoğan'ın bu temelde partide gerilim yaşadığı gündem maddelerinden ilki Kürt Ulusal Sorunu temelinde oluşmaktadır. Bu nedenle AKP açısından ise, süreç ve iç-dış dengeler durumuna göre “çözüm süreci”ne yaklaşım da değişmektedir. Hakan Fidan'ın yeniden MİT Müsteşarı olarak atanmasının ardından ise, parti içerisinde çatışmalarda Erdoğan'ın daha baskın geldiği söylenebilir ki, bunda seçimlerin AKP açısından önlenemeyen gerilemesinin dışı vuracağı alan olması belirleyicidir. Bu temelde AKP'nin “çözüm ve demokratikleşme” söyleminin de perdesi yırtılmıştır.

Bu temelde Erdoğan'ın Kuveyt dönüşü yaptığı “çözüm masası yok, Kürt sorunu yok” açıklaması, bunun ardından Ahmet Davutoğlu'nun Ağrı'da yaptığı “Bu bölücü zihniyetin, bu baskıcı zihniyetin bugün ikiz kardeşi HDP'dir. Dikkat ediniz” açıklaması, yine Yalçın Akdoğan'ın “HDP'nin barajı aşması tehlikelidir” açıklamaları provokatif yaklaşımı ispatlamaktadır.

Bunun pratik alana yansımaları da yine Ağrı'da gerçekleşmiştir. 2007'den beri PKK'nin çatışmasızlık kararı olmasına rağmen askeri operasyon düzenlenmiş (ki daha önce de örnekleri mevcuttur) ve düzenlenen operasyon gerillaların akıllıca yaklaşımı sonucu boşa düşürülmüştür. AKP'nin maskesini yırtan pratik de burada sahnelenmiş ve operasyon bitmesine rağmen 15 asker operasyon bölgesinde bırakılarak ölüme terk edilmiştir.

İstenen, askerlerin ölmesi ve ölümleri üzerinden kanlı bir provokasyonun örgütlenerek HDP'nin ülke genelinde hedef tahtasına oturtulmasıdır. Ki daha şimdiden yüze yakın HDP il ve ilçe örgütüne saldırının gerçekleştiği göz önü-

ne alındığında, AKP'nin sandıkta oy çalma stratejisine bir seçim oyunu da bu şekilde eklenmektedir.

Yaklaşımın özü ise tanıdık. Gezi isyanı sürecinde “çapulcu”lar, eski yol arkadaşı Gülen Cemaat'ine “paraleller”, HDP'ye “bölücü provokasyoncu”lar, geleneksel Kemalistlere “darbeciler” derken AKP uzun süredir kendi tabanını toplumsal kamplaşma üzerinden örgütlemekte, kitlesini “düşman hukuku” üzerinden diri tutmaktadır.

Korku kaynağı: HDP

AKP'nin yeniden bir aktif çatışma halini göze alabilmesi olası değildir ancak ipleri sürekli bu temelde tutmaya özellikle 7 Haziran'ın öngünlerinde ihtiyacı vardır. Bunun da en temel nedeni, kuşkusuzdur ki, kriz başlıkları arasından tek güçlü ve etken bir muhalefetin HDP ve devrimci güçlerce bu temelde örgütlenmesindedir.

Kürt muhalefetinin ve devrimci güçlerin de Gezi ile başlayan görünürlülüğüne ek olarak HDP ile birlikte ortak zeminlerde muhalif durumu güçlendirmesi, seçimler sürecinde AKP'ye en güçlü darbenin buradan geleceğinin resmidir. Bu sadece barajı aşarak fazla sayıda vekilin girmesi ile değildir tek başına. Baraj aşılmasa bile, HDP'nin meclis dışı kalması ile açığa çıkacak durum AKP açısından ciddi bir kriz ve yönetememiş hali doğuracaktır.

Sonuç olarak, Ağrı provokasyonu ile deşifre olan hükümet “çözüm masası yoktur” yaklaşımıyla süreci başa sarmışken, kuşkusuz ki bu temelde yürütülecek siyaset AKP'nin krizini derinleştirecek, iktidar sultasına ve onun oyalayıcı hamlelerine güçlü bir darbeyi 7 Haziran'da vurma zemini yaratacaktır.

*Tornistan: Gemilerin acil durumlarda geri geri giderek dönüş yapması

77. yılında Dersim Tertelesi bir çok ilde anıldı

Dersim

Xozat: Xozat Karabakır (Bargini) köyünde Seke süre bölgesinde, bir kömde yakılarak katledilen Baran ve Canan ailesine mensup 24 kişi şahsında 38 yılında katledilenler anıldı. HDP milletvekili adayları, Dersim Belediyesi Eş Başkanı **Nurhayat Altun** ve **Partizan**'ın da içinde olduğu çeşitli kurumlar anmaya katıldı. 4 Mayıs'ta gerçek-

leştirilen anma; saygı duruşuyla başladı. Anmada katillerden hesap sorulması üzerine vurgu yapıldı. Ayrıca katledilenlerin yakınlarından **Zarife Baran**, Kürtçe konuşma yaptı.

İstanbul

Taksim: Dersim ve Alevi dernekleri tarafından 4 Mayıs günü düzenlenen ilk anma etkinliği Galatasaray Meydanı'nda gerçekleşir-

ken, DEDEF'in Tünel'den Fransız Konsolosluluğu'na yapmak istediği yürüyüşün önü polis tarafından kesildi.

Galatasaray Meydanı'nda HDP Milletvekili **Sebahat Tuncel**, HDP milletvekili adayları, Berkin Elvan'ın annesi ve babası, sanatçı **Ferhat Tunç** ile Halk Ozanı **Ali Baran**'ın hazır bulunduğu anmada, “4 Mayıs 1937 Bakan-

lar Kurulu kararı Dersim'in fermanydı” pankartı açıldı. Dersim katliamında idam edilen Seyit Rıza ve arkadaşlarının fotoğraflarının taşındığı anmada, mumlar yakılarak, Zazaca ağıtlar dinlendi.

Eylemi örgütleyen kurumlar adına “Ey insanlık” adlı açıklamayı sanatçı **Ferhat Tunç** okudu. Tunç meydanı siyasetçilere, “Acılarımızı istismar ederek, yaralarımızı daha fazla kanatmayın” çağrısında bulundu. Anma **Ozan Ali Baran**'ın Dersim Katliamı için seslendirdiği ağıtla sona erdi.

İzmir

Menemen: Menemen Dersimliler Derneği'nin çağrısı ile dernek önünde toplanan kitle sessiz yürüyüş yaparak Menemen Kültür Merkezi'ne yürüdü.

Katliamda yitirilen canlar için saygı duruşunda bulunulan etkinliğe **Partizan, HDP, HDK, YDG** ve **DHF** de destek verdi. Yapılan konuşmaların ardından Partizan, DHF, HDK Menemen Meclisi ve HDP İlçe Örgütü'nün mesaj-

ları okundu. Anma Dersim için söylenen ağıt ve türkülerle son buldu.

Eskişehir

Eskişehir'de **Eskişehir Pir Sultan Abdal Kültür Derneği**'nin çağrısıyla bir anma gerçekleştirildi.

Partizan ve **Yeni Demokrat Gençlik** okurlarının da aktif katılımıyla Adalar Migros önünde sloganlarla toplanan kitle burada bir basın açıklaması gerçekleştirdi.

Pir Sultan Abdal Kültür Derneği'nden **Asmen Ercan Gür**'ün okuduğu açıklamada 1937-38 de Dersim'de yaşananların devlet eliyle yapılan bir soykırım olduğuna, soykırımın planlandığı toplantılarda ve planlanmasında Mustafa Kemal'in de bizzat öncülük olarak bulunduğu, devletin hala soykırımla yüzleşmediğine ve hala inkar politikalarının uygulandığına dikkat çekildi. Basın açıklaması okunduktan sonra HDP Eskişehir milletvekili adayı **Rukiye Güven** bir konuşma yaptı. Eylem sloganlarla son buldu.

Ferinaz katledildi; Mahabad'ta OHAL ilan edildi

İran'ın Mahabad kentinde **Ferinaz Xosrowani** adlı Kürt kadının İran İstihbarat Teşkilatı elemanlarının tecavüzünden kurtulmak için 4. kattan atlayarak intihar etmesi sonrası halkın düzenlediği protesto gösterisine rejim güçlerinin saldırmasıyla tüm kente yayılan isyan, katliam ve saldırı ile bastırılmak isteniyor.

Rejim güçlerinin saldırılarında şu ana kadar 2 kişi hayatını kaybetti. Ayrıca söz konusu saldırılarda 27 kişi yaralandı ve onlarca kişi de gözaltına alındı. Gözaltında kayıpların çok sık yaşandığı İran'da şu ana kadar gerçekleştirilen saldırılar hakkında İran Rejimi bilgi vermiyor. Ölü ve yaralı sayısının yanı sıra gözaltıların çoğalmasında bekleniyor. Halkın isyanı giderek büyürken Mahabad'ta OHAL ilan edildi ve kent kuşatma altına alındı.

Kadınlara dönük katliamları ile ön plana çıkan İran'da yakın zamanda kendine tecavüz eden kişiyi öldüren **Reyhaneh Jabbari**'nin idam edilmesi hafızlarda halen tazeyken, şimdide **Ferinaz Xosrowani**'nin ölümü halkın öfkesinin patlamasına neden oldu. Halkın "rejimin tecavüz odası" olarak adlandırılan Tara Oteli'ni ateşe vermesiyle fitili iyice ateşlenen isyan devam ediyor. Konuya ilişkin açıklama yapan **Doğu Kürdistan Özgür Kadınlar Topluğu (KJAR)** Koordinasyonu da Kürt halkına Ferinaz Xosrowani'ye sahip çıkma çağrısında bulundu.

Yineliyoruz, yasta değil isyandayız!

Xosrowani'nin katledilmesinin ardından bir açıklama yapan **Yeni Demokrat Kadın**, "Yineliyoruz, yasta değil isyandayız" başlığıyla bir açıklama yayınladı ve "Sizin tecavüzcü zihniyetiniz ne kadar yaygın, bizim isyanımız da o kadar geniş olacak" dedi.

Açıklamanın devamında "Bugün günlerden Ferinaz... Biz kadınların isyan gününe bir gün daha eklendi. Ferinaz'ın bıraktığı direnişi biz kadınlar iyi biliriz. Ermeni soykırımında tecavüze karşı

silahlanıp son mermisine kadar savaşan ve en son kurşunu kendisine bırakan Matmazel **Şahinyan** gibi, Dersim katliamında tecavüze karşı el ele tutuşup uçurumdan atlayan kadınlar gibi, sırf teslim olmamak için silahını kırıp zılgıtlarla bedenini uçurumdan aşağı bırakan **Beritan** gibi, İran'da tecavüzçüsünü öldürdüğü için idama mahkûm edilen **Reyhaneh** gibi, IŞİD barbarlarının tecavüzlerine direnen Şengalli kadınlar gibi, tecavüze direndiği için yakılarak öldürülen Özgecan gibi ve tecavüzçüsünü öldürdüğü için müebbet hapis cezasına çarptırılan Nevin gibi... Dilimiz, rengimiz, dinimiz ne olursa

olsun mücadelemiz ortaktır bizim" sözleriyle kadınların ortak mücadelesine vurgu yapıldı.

"Buradan 'erk' zihniyete ve İran rejimine bir kez daha sesleniyoruz; sizin tecavüzcü zihniyetiniz ne kadar yaygın, biz de isyanımız ve kadın kimliğimizle o kadar büyüyoruz! Bizler her zaman olduğu gibi yine bu sese kadın dayanışmasının bilinciyle karşılık vereceğiz" diyen Yeni Demokrat Kadın "Ferinaz bizi isyana çağırdı, gün Ferinaz olup sokakları doldurmanın ve isyanı kuşanmanın günüdür" sözleri ile açıklamasını sonlandırdı.

* **İzmir:** Ferinaz Xosrowani için İzmir'de kadınlar sokağa çıktı. Karabağlar İlçesi'nde içlerinde YDK'lıların da olduğu yüzlerce kadın Eski Kahveler Meydanı'nda toplanarak "Faşist İran hesap verecek", "Heval Ferinaz ölümsüzdür", "Ferinaz yaşıyor, Kadınlar direniyor" vb. sloganlar haykırarak Limontepe Mahallesi'ne doğru yürüyüşe geçti. Kadınlar öfkeli sloganlarla "Ferhunde'den Ferinaz'a Ortadoğu'da kadın kırımına son" pankatı arkasında açılış olacak Limontepe kadın seçim bürosuna geldi. Burada kadınlar öncelikle Ferinaz için saygı duruşunda bulundu ve açıklama yaptılar.

* **İstanbul-Sarıgazi:** Sarıgazi YDK olarak Ferinaz için kadınlarla birlikte hazırladığımız "Gün Ferinaz olup isyanı kuşanmanın günüdür" diyerek bir pankart hazırladık ve Demokrasi Caddesi'ne astık.

* **Ankara:** Yeni Demokrat Kadın ve YDG'li kadınlar olarak Ferinaz için Ankara sokaklarına "Tecavüze karşı İran serhildanına bin selam", "Gün Ferinaz olup isyanı kuşanma günüdür" şeklinde sloganlarla yazılmalar yaptık.

Ferhunde'nin katillerine idam cezası

H. Merkezi: Afganistan'ın başkenti Kabil'deki Şahi Doh Şamsira camisi önünde Kuran yaktığı söylentisi ile 27 yaşındaki Ferhunde kalabalık tarafından linç edilmiş, çevredeki bir binanın çatısından aşağı atılmış ve cesedi üzerine benzin dökülerek yakılmıştı. Ferhunde'nin Kuran yaktığı iddiası görgü tanıkları tarafından yalanlanmış, savcı da genç kadının Kuran yaktığını gösteren hiçbir kanıt bulunmadığını belirtmişti.

Ferhunde'nin öldürülmesine mü-

dahale etmeyen polisler, daha sonra 4 kişiyi gözaltına almış; yaşananların tüm dünyada duyulmasının ardından olay sırasında çekilen video kayıtları incelenerek tutuklamaların sayısını artırmıştı. 4 Mayıs günü görülmeye başlanan davada karar 6 Mayıs'ta açıklandı. Ferhunde'yi linç eden sanıklardan 4'ü idam cezasına çarptırılırken, 8'i 16 yıl hapis cezasına mahkûm edildi, 18 kişi ise delil yetersizliğinden beraat ettirildi.

Ispartalı kadınlar "Nevin bize örnek oldu!"

Isparta: Malum önümüz seçimler ve herkesin siyasetin en içinde olduğu süreçteyiz. **Yeni Demokrat Kadın** olarak biz de bu seçimlerde tavrımızı bildiği üzere HDP'den yana belirlemiştik. Bu süreçte destek tavrımızı kadın seçim meclislerinde yer almanın yanı sıra çeşitli bölgelerde aday listelerine girerek de göstermiş olduk. Tecavüzçüsünü öldürdüğü için müebbet hapse mahkûm edilen **Nevin Yıldırım**'ın memleketi Isparta'dan YDK'lılar birlikte aday olduk: **Hazal Ertürk** ve **Gözde Kaya**. Isparta'ya giderek kadın çalışmalarına katıldık. Özel olarak kadınlarla sohbet ettik. "Nevin için neler yapabiliriz"i tartıştık.

Hediye Şahin: Isparta Avrupa Birliği'nde güvenilir tek şehir vasfına sahip, bu yüzden bu imaja zarar gelmemesi için her şeyin saklandığı bir yer burası. Savaş mağdurlarının yerleştirildiği sakin bir kent ve özel olarak her şeyin üzerini örtüyorlar. Buralarda her gazete okunmaz, sadece yerel gazete okunur, mesela Akdeniz gazetesi. O ne yazarsa!

Biz Nevin'in hiçbir sürecine dahil edilmek istenilmedik. Psikolojik sarılsamını da yaşadık ve o bizdik. Nevin sembol oldu. Mesela bir hafta önce yine sokak ortasında bir kadın şiddete maruz kaldı. Orada o kadına sahip çıkan kadınlardı. Polis gelince direkt kadınlara saldırdı. Bugün kendini savunan her kadının yüz bulmasıydı Nevin. Bu noktada çok netiz, teşvik edecekseniz biz de Nevin'in yolundan ilerleyeceğiz.

Kübra: Devletin kadına yönelik koruması yok. Kadın şikâyetçi oluyor,

kocasını daha kadın eve gitmeden evde oluyor. Kadınlar sadece kocaları tarafından da şiddete maruz kalmıyorlar; babaları, erkek kardeşleri var. Ben çok örnek biliyorum burada; abisi, babası tarafından tecavüze uğrayan, ama neden saklanıyor? Çünkü Isparta pilot bölge! Bu yüzden sesimiz çok cılız, kimseye anlatamıyoruz derdimizi. Ama Nevin başkaydı bizim için. Çünkü o kanayan yarayı durdurdu, tabii yara hala var. O sessizlik bir nebze kesildi. Muhakkak Nevin konuşuluyor burada ve onun üzerinden kadınlar kendi yaşadıkları eziyetleri birbiriyle paylaşıyor. Yani Nevin bize birbirimizle dertleşmeyi de öğretti.

Elif: Ben memurum. Nevin'le ilgili çok acı şeyler de duydum, Nevin'in baştan çıkarması gibi. Kuyruk sallamıştır kesin! Ben asla böyle düşünmüyorum, çünkü her dakika tacize maruz kalıyoruz, her dakika nasıl kuyruk sallayacağız?! Ben geçenlerde tacize uğradım mesela. Tacize uğramamdan fazla polis beni yıprattı. Çalışan bir kadını ve işe gidip geliyorum. Tacize uğradım otobüste, tabii ses çıkardım. Sonra adam hiçbir şey olmamış gibi yanımdan gidip başka bir kız çocuğunu taciz etti ve en son kendimizi karakolda bulduk. Adam bir karakola girdi sanki ben taciz etmişim! Sonra polisler bana dedi ki, "Otobüs o esnada başka bir yoldan geçti diye o karakoldan şikâyetçi olman gerek!" Tacizci o karakolda kaldı. Ben taksiye atladım, söyledikleri karakola gittim. Onlar da "Biz yapamayız. En son hangi durakta durdu ve siz indiyerseniz oradaki karakoldan şikâyetçi olacaksınız" dedi. Yine ilk gittiğim karakola gittim. Bir baktım tacizci yok, şikâyette bulunacağım ama yok. Sordum nerede diye. "Ooo biz onu çoktan gönderdik" dediler. Yani biz kadınlar Nevin'in yaptığını yapmayalım da ne yapalım? Neden bize bunları yaşıyorlar? Sırf ailemiz duymasın diye biz de her şeyi kabul ediyoruz. Nevin bize örnek oldu ama onun sesini yükseltmek gerekiyor. Çünkü Nevin'in karşısında devlet var, din var, medya var, erkekler var. Biz de tam tersine ona güç vermeliyiz.

Suriyeliler kadar taş düşsün başınıza!

Egemen sınıfın temsilcisi olan partiler seçim beyannamelerini açıkladı. AKP, CHP ve MHP'nin seçim vaatlerinde ana halka, ekonomi. CHP ve MHP geniş yığınların yaşamını doğrudan etkileyecek vaatlerle dikkat çekiyor. AKP ise var olan ekonomi politikaları sürdüreceğini, bu politikaların, yakalandığı iddia edilen "istikrarın" güvencesi olduğunu savunmaktadır. AKP'nin, CHP'nin popüler olan ve tartışılan mazotun üzerindeki ağır vergi yükünün kaldırılması, emeklilere dini bayramlarda iki maaş ikramiye verilmesi gibi taleplerine ise ekonomik istikrarı bozacağı ve kaynağın yaratılmayacağı gibi itirazları var.

Belirtmeliyiz ki AKP, CHP'nin vaatlerine karşı dururken oldukça pişkindir. Petrol ürünleri üzerindeki ağır vergi yükünü Maliye Bakanı Mehmet Şimşek kabul ederken, buna mecbur olduklarını ve devam etmesi gerektiğini savunmaktadır. Yine "bizim doldurduğumuz kasaları boşaltacaklar", "Kimin parasını kime veriyorsun" gibi emekçiye verilecek iyileştirmeleri onlara hak görmeme gibi yaklaşımlar söz konusudur. Utanmazlığın, halk düşmanlığının, sermaye açlığının bu kadar açık bir dille ifade edilmesi sanırız bu topraklarda sadece AKP'ye nasip olmuştur. Burjuva-feodal-faşist partiler gerici, halk düşmanı ekonomilerinin üstünü örtmek için binbir hileye başvururlar. Ancak AKP, bu konuda gayet dürüst(!) "Kimin parasını kime vereceksiniz" noktasına gelecek kadar hem de.

CHP vaatlerini ve bunların kaynağını nereden bulacağını oldukça ajitatif bir şekilde anlatmaktadır. Özellikle AKP'nin yolsuzluklarını, "AKsaray"ın maliyetini, bütçeyi kullanma tercihleri (köprü, Kanalistanbul, havaalanı vs. gibi yatırımları kast ederek) üzerinden anlatmayı tercih ediyor. Bunların yanına bugün önemli bir toplumsal çelişki haline gelen Suriyeli savaş mağduru göçmenleri de eklemeyi ihmal etmiyor. Bu kaynak tartışmasında odaklanacağımız nokta burası olacak.

CHP'nin ekonomik kriz biçimleri içinde yaptığı tercih!

Ancak burada bir parantez açıp CHP'nin bu popülist vaatlerinin mümkün olup olmadığına da değinmekte fayda var. CHP, Selin Sayek Böke gibi neo-liberal mekteplerden yetişmiş, DB ve IMF tedrisatı görmüş ekonomistlerle yola koyuldu. Dışardan ise Kemal Derviş gibi namılı isimlerden destek aldı. CHP, eleştirdiği AKP ekonomilerinin temellerinin Kemal Derviş tarafından inşa edildiği gibi şizofrenlik hallerde yaşıyor. CHP'nin ekonomiyi emanet ettiği isimler ve kariyerlerine baksak dahi emperyalizme bağlı ekonomik siste-

min sıkı bir şekilde devam edeceğini görmek mümkün. Ancak burada önemsenmesi gereken bir fark var. CHP'nin vaatlerinin hepsi uygulanabilir özelliktedir. 2008 krizi sonrası piyasaya pompalanan sıcak paranın bir kısmı birçok ülke tarafından daralan ve durgunlaşan iç pazarı hareketlendirmek için kullanıldı. Örneğin Çin, memur ve emekli üzerinden iç pazarı hareketlendirdi birkaç yıl. CHP de treni kaçırmış şekilde bu yöntemi vaat ediyor. CHP, bu şekilde iç piyasaları hareketlendirmeyi başarsa da ülkenin yarı-sömürge ekonomik yapısı enflasyon, yüksek faiz gibi zaten var olan sorunları büyütecek yapısal çıkmazlar yaşayacaktır.

Türk ekonomisinin bağımlı yapısı, sermaye karakteri emekçilere, küresel krizin faturasının yarı-sömürgele kesildiği bu koşullarda hiçbir şekilde iyileştirme sağlayamaz. Ücretlerin artması sağlansa da bu artışı enflasyonun fazlasıyla yutması kaçınılmazdır. Aç kurtlar gibi dolaşan sermayenin kaşıkla verilip kepçeyle alacak şekilde bir ekonomik denge dışında bir dengeye ne tahammülü olabilir ne de yapısı-karakteri buna müsaade eder. Sermaye gölgesini satmadığı ağacı kesen bir anlayış ve tarihsel eğilime sahiptir. CHP'nin vaatleri evet uygulanabilir ancak emekçilere bir iyileştirme olanağı söz konusu da değildir. Büyüyerek gelen ekonomik kriz koşullarında uluslararası sermayenin ve yerli uşaklarının krizi yönetme taktiklerinden birisidir. Ayrıca CHP'nin de aç kurtlar tarafından kuşatıldığı, onların çıkarlarını temsil ettiği unutulmamalıdır. Halkımızın deyimiyle "Ha Ali Veli ha Veli Ali"...

Bir faşist olduğunuzu kabullenin!

Bu parantezi kapatarak CHP'nin Suriyeli göçmenler üzerinden yürüttüğü kaynak tartışmasına odaklanalım. Kemal Kılıçdaroğlu defaatle bu meseleye değinmiştir. "2 milyon Suriyeli var, 5 milyar dolar harcadık. 2 milyon Suriyeliyi kendi ülkelerine göndereceğiz" (27 Nisan, Edirne Mitingi),

"Suriyelilere 5 milyar dolar verirken sana kaynak mı sorduk, kaçak saray yaparken kaynak mı sorduk" (27 Nisan, Balıkesir mitingi) gibi söylemlerine birkaç dakika sonra demokratik hak ve özgürlüklerin genişletileceği vaatleri "Kılıçdaroğlu sözü" verilerek eklemektedir. Türk egemen sınıflarının ve dolayısıyla onların siyasetteki temsilcilerinin temel karakteri faşizmdir. Doksan küsür yıllık rejimleri hangi klik egemen olursa olsun faşisttir, kirlidir, ezilen kesimlere yönelik suçlarla doludur. Hepsi birbirini faşist olmakla suçlamaktadır. Birbirlerine söyledikleri her şey doğrudur, eksikliği vardır fazlası yoktur. Ortalama demokratik toplumlarda "faşist uygulamalar ve söylemler" olarak görülecek şeyler Türkiye'de sıradandır, süreklidir.

Suriyeli göçmenlere yönelik Kılıçdaroğlu'nun söylemleri kendini açığa çıkaran faşist olarak niteleyen kesimlere uygundur. Oysa aynı Kılıçdaroğlu, Türkiye toplumuna geniş demokratik hak ve özgürlük getireceğini vaat etmektedir. Savaşta mağdur olmuş ve sadece yaşamak için ülkesini, topraklarını ve her şeyini bırakmış kesimleri açık hedef haline getirmek, onları bir ekonomik gider kalemi gibi görmek tek başına bunu söyleyenin faşist olduğunu ispatlamaya yeter. Üstelik bunun içinde yalan, manüplasyon ve hile vardır. AKP, bu kesimlere yaptığı harcamaları Ortadoğu politikasına malzeme yapmak için bilerek abartıp bir yandan da emperyalistlerden parasızdırma aracına dönüştürürken, aynı verileri CHP toplumsal memnuniyetsizlikten de faydalanarak kaşıyıp bu kesimleri hedefe koymaktadır.

Kursağa giden bir lokma ekmeğe ve çirkefleşmek!

Geniş bir Suriyeli halk bugün emek pazarının kızıştırmacı, ucuzlaştırıcı ve dolayısıyla yüksek kâr sağlayan unsuru olmuştur. Bu vahşi emek pazarı, bu kesimler üzerinde acımasız bir sömürü çarkına dönüşmektedir. Dolayısıyla yoğun bir yoksulluk, sefalet ve düşük yaşam standardı içindedirler. Buna bir de toplumsal yaşamdan dış-

lanmışlık, yer yer lince varan saldırılar, göçmen olmanın getirdiği uyum sorunlarını eklemek gerekir. Bu kesimler evet, emek pazarını genişletmekte ve Türkiyeli emekçilerle yoğun çelişkiler yaşamaktadır. Ancak egemen sınıflar açısından ekonomik anlamda yüksek artı-değer sızdırma olanağı iken Ortadoğu politikaları için kullanılacak birer siyasal materyaldir. Bundan CHP'nin temsil ettiği egemen klik de ziyadesiyle faydalanmakta, beslenmektedir. Hem varlıklarını fırsata çevirip çıkar ve kirlili hesaplarını gerçekleştirmekte hem de seçimlerde ezilenleri düşmanlaştırarak oya dönüştürmeye çalışmaktadır.

Bu kesimlere harcadığı iddia edilen 5.5 milyar doların emeklilere vaat edilen ikramiyelerin kaynağı olarak gösterilmesi ise ucuz bir yalan ve hiledir. Bir defa bu harcadığı iddia edilen 5.5 milyar doların içinde bu kesimlerin de katkısı olduğu unutulmamalıdır. Toplumsal üretime en ucuz biçimde katılmakta, egemen sınıfların kontrolü altındaki bütçeye doğrudan ya da dolaylı katkı sunmaktadır. İkincisi, emekçilerden sömürü çarkı ile ve dolaylı-dolaysız vergilerle sızdırılan meblağın yanında bu, deveye kulak gibidir. Aç kurtların yüksek kâr oranları deve dişi gibi gözler önünde dururken göçmenlere sadece karnını doyuracak kadar ayrılan bütçenin gözlere sokulması en hafif deyimle alçaklıktır.

Geniş emekçi yığınların yoksulluk, yokluk ve sefaletini gidermek için savaş mağduru Suriyelilerin kursağına giren bir lokma ekmeğe göz dikmekte, Türkiyeli emekçileri bu aşağılık suça ortak etmek için oy vermeye çağırılmaktadır. AKP'nin Suriyeli göçmenlerin kursağına giren bir lokma ekmeği her gün bu kesimleri aşağılayarak, küçük düşürerek, adeta başına kakarak seçim meydanlarında ve her vesileyle dile getirmesine şimdi onu da fazla gören bir saldırı gelmektedir. Bu iki klik, adeta mazlum Suriyeli göçmenler üzerinde tepinmektedir.

Gerici bir savaşın mağduru olan ve kendi çıkarlarını temsil etmeyen bir savaştan kaçan Suriyeli göçmenlere yönelik her türlü düşmanlık politikasına karşı mücadele etmek devrimci ve demokratların sorumluluğu altındadır. Bu kesimlerin en büyük güvencesi devrimci, demokrat ve ilericilerin bu saldırılara karşı duyarlı olması ve mücadele konusu yapmasıdır. Türk, Kürt ve çeşitli milliyetlerden Türkiye halkı Suriyeli göçmenlerle dayanışma ve kardeşlik bağını güçlendirecek, onların hak ve özgürlüğüne titizlenerek koruyacak bir bilinçle donatılmalıdır. Ezilenler arasında egemenlerin yarattığı düşmanlaştırma politikasına karşı mücadele esasta devrimcilerin omuzlarındadır. Bu görev Suriyeliler özgünlünde günceldir.

Krizler, mücadelemizi büyütmenin fırsatıdır!

Dünya genelinde, 2008 yılında ABD’de Mortgage kredilerinin geri dönmemesiyle patlak veren krizin yeni bir aşamasına girilmiş durumdadır. 2014 yılında ABD Merkez Bankası FED’in faiz politikalarında değişiklik yapacaklarını açıklamasıyla birlikte bu yeni aşamaya girilmiştir. Bu aşama krizin faturasını Türkiye gibi yarı-sömürge ülkelere ödettiler. 1944 yılında Bretton Woods’ta alınan, Doların dünya parası olması kararından sonra her kriz döneminde “geleneksel bir oyun”dur bu! Dünya parasına sahip olmanın avantajlarını kullanan ABD, yaşadığı ekonomik krizlerin faturasını para politikalarıyla yarı-sömürge ülkelere ödetmektedir.

Mortgage krizinin en yoğun zamanlarında batmasına izin verilmeyecek ölçüde büyük banka ve şirketleri ayakta tutmak için FED karşılıksız bir şekilde yüz milyarlarca Dolar basmış ve dünya genelinde likidite fazlalığına yol açmıştı. Kendi tabirleriyle muslukları açmışlardı. Bu musluklardan para akıyordu. ABD’de faiz sıfırlanmıştı. Yani, batması gereken şirketlere karşılıksız sermaye verilmişti. Elbette ki sermaye her zaman için kendisini değerlendirecek, büyütecek alan arar. İşte bu süreçte Türkiye, Brezilya, Hindistan gibi ucuz iş gücüne sahip olan ülkeler bu sermayenin çekim merkezi haline geldi. Ucuz iş gücüne ek olarak, yüksek faiz politikası sermayeye yönelik düşük vergilendirmelerle sermaye kendisini katlandırarak büyüdü. Tabii ki bu da bir yere kadardır. ABD, tekrar faiz yükseltme politikasına başlayınca, dünyanın dört bir yanına semirmek için dağılmış olan sermayeler tekrar merkezine çağrılmıştır. Paranın ABD’ye bu akışı tüm dünyada Doların değerinin artmasına yol açmıştır. Dolarla borçlanan ülkelerin borcu katlanmakta ve bu eksende ABD’ye olan mali bağımlılıkları artmaktadır.

Türkiye’de Doların fiyatının artmasının en önemli nedeni ABD’nin bahsini ettiğimiz politikasıdır. Bununla birlikte Türkiye’nin ekonomik dengelerinde artık Erdoğan’ın bile “geçici” bir kriz olarak tanımlamak zorunda kaldığı bozulmalar mevcuttur. İşsizlik, hesaplama şekillerinde yapılan birçok değişikliğe rağmen % 11,3 oranında görülmektedir. Türkiye’nin IMF’ye borcu kalmadığı doğrudur ancak başka kuruluşlara, şirket ve bankalara 400 milyar Dolar borcu vardır. Bu yıl sonuna kadar faizleriyle birlikte 180 milyar Dolar borcun ödenmesi gerekmektedir. Bütçe açığı büyümeye başlamıştır. Yani Türkiye, AKP hükümetinin 14 yılının sonunda ciddi bir ekonomik krizle karşı karşıyadır. Bu sefer dışarıda likidite bolluğuyla değil aksine içerideki paranın kaçtığı bir konjonktüre giriliyor. Krizler, eldeki kaynakların yeniden dağılımı anlamına gelmektedir. Her kriz döneminde, sermaye grupları kıyasıya rekabet içerisine girerler. Çünkü bu onlar için varlık yokluk meselesi haline gelmekte, diğer

Sınıf mücadelesini temel alan bizlerin; reformları yani sistem içi olabilecek çeşitli düzeltmeleri devrim yoluna kanalize edebilmede başarılı olmamız önemlidir. Temel mesele legal olanakları kullandığımız zamanlarda da illegal yöntemleri kullandığımız zamanlardaki kitleleri örgütleyebilme başarısını göstermemiz ve devrim hedefine yönlendirilebilmemizdir.

gruplar tarafından etkisizleştirilebilmede veya yutulabilmektedirler.

İşte bu çetin savaşlarda “bağımsız” denilen merkez bankaları hayati roller oynamaktadırlar. Erdoğan’ın Merkez Bankası’nın politikalarını denetim altına almak istemesi bununla ilgilidir. Faizlerin bir puan değişmesi dahi; döviz borçlarına, ranttan kazananlara büyük bir oranda etki etmektedir. Bu kapsamda, içine girilen krizde hedef tahtasındaki sermaye grubunun TÜSİAD olduğu görülmektedir. Faiz politikalarına Erdoğan’ın müdahalesinden rahatsız olan kesimin TÜSİAD olduğu, ilk tepkiyi verenler olmalarından ortaya çıkmıştır. TÜSİAD Başkanı Cansen Başaran Symes, 10 Şubat tarihli konuşmasında enflasyondaki artıştan ve bozulan güven ortamından bahsetmiştir. Bunun üzerine Erdoğan, “TÜSİAD’ın mensuplarını yatırın masaya, hepsi güçlenip bire beş katladılar. Bire beş katlıyorsun ve ondan sonra hala istikrarsızlıktan bahsediyorsun, böyle bir şey olabilir mi?” (15 Nisan Milliyet) sözleriyle saldırılarına başlayıp, Cansen Başaran Symes’in seceresinin incelenmesini istemiştir.

Erdoğan 25 Nisan’da da katıldığı MÜSİAD 23. Olağan Genel Kurulu toplantısında, Symes’e yönelik olarak “onun Demirbank ve Tarışbank olayında suç lahikası bayağı kabarık” dedi. Ve MÜSİAD üyelerinden “millele gerçekleri anlatmalarını” istedi. Yeniden MÜSİAD başkanı seçilen Nail Olpak kendisine verilen işaretleri ileri atıldı: Bilançolarındaki faaliyet dışı gelirleri, faaliyet gelirlerinden fazla olan, hırçın ve toprak sahibi sendromundaki TÜSİAD’a had bildirdi.

TÜSİAD’ın her bir üyesinin TC devleti kurulduğundan itibaren sömürüyle, kanla, hileyle ve vurgunculukla palazlandıklarını biraz araştırma yapan herkes bilir. Kaypakkaya yoldaşın yazılarında Ermenilerin mallarına nasıl el konulduğunu, işçi ve emekçilerin üzerindeki baskıyı ayrıntılı anlatmıştır. 2. Emperyalist Paylaşım Savaşında halk açlıkla boğuşurken, bu kesimler vurgunculukla palazlanmış, “Varlık Vergisi” uygulamasıyla da devlet eliyle azınlıkların mallarına bir kez daha el konulmuştur. Hal böyleyken TÜSİAD Başkanı Symes’in Lüksemburg devletiyle el ele vererek, Türkiye de dahil birçok ülkeyi dolandırmış olması kapitalist sistemin işleyişine, “gizli” iç hukukuna aykırı değildir! Vurgunculuk, yoksulluk ve rant bütün kapitalistlerin ana kazanç yollarıdır. Tüm kapitalistler bir birlerinin çevirdikleri oyunları iyi bilirler! İyi bilmek zorundadırlar. Çünkü kendileri de bu oyunların bir parçasıdır. Ayrıca tıpkı şimdi Er-

doğan’ın yaptığı gibi zamanı gelince, rakiplerine karşı kullanabilmek için de bilgileri gereklidir. Krizler arttıkça bu “bilenler” ortalığa dökülmeye başlar. 17-25 Aralık’ta yolsuzlukların ortaya çıkması da bunun sonucudur. Elbette ki TÜSİAD, öyle kolay hizaya çekilebilecek bir kurum değildir. Bununla birlikte son bir yıl içerisinde üç başkan değiştirmek zorunda kalması, içindeki çelişkileri ve Erdoğan’ın da bu çelişkilere hakim olduğunu gösterir. TÜSİAD’ta bölünmeler veya alternatif yeni sermaye örgütleri ortaya çıkar mı?, şimdilik somut olarak bir şey söylemek zor. Ama AKP döneminde MÜSİAD’ında önemli bir güç haline gelmeye başladığını görmeliyiz. Türkiye’de krizin yansımalarını egemenler cephesinde ki yüzü, kendi aralarındaki dalışın artmasıdır. Bununla birlikte seçimlere gidiliyor oluşu, ekonomi konularının daha fazla gündeme gelmesine yol açıyor. Hatta bu seçimin temel konusu haline gelmiştir denilebilir.

Seçimler yaklaşırken vaatler!

Aile ve sosyal politikalar bakanlığının açıklamalarına göre nüfusun %40’ı “muhtaç” kategorisinde bulunmaktadır. 2012’de 23 milyon olarak belirlenen “muhtaç” sayısı 2014’te 30 milyon olmuştur. Gıda fiyatları dünyadaki genel durumun aksine sürekli artış halindedir. Üreticiden alınan gıda ürünleri % 150’lere yaklaşan artışla tüketiciye satılmaktadır. Eğitimde, sağlıkta, ulaşımda yaşanan sorunlar ve emek sömürüsünün boyutları ortadadır. Durum buyken tüm partiler emekçilere yönelik vaatlerini sıralamaya başladılar. AKP bu vaatlerin yerine getirilmesi durumunda 13 yıldır biriktirdikleri paranın dağıtılıp çarçur edileceğini ve IMF’nin kapısının çalınacağını söylüyor. AKP’nin ilk iktidar olduğu dönemlerde ve sonrasında da en önemli kozu, yoksul kesimlere yönelik geliştirdikleri politikalarıdır. AKP’nin bu söylemlere itiraz geliştirmesi, yaptıkları vurgulardan dağıtacakları payın en üst sınırına geldiklerini gösterir. Bununla birlikte AKP süreci tek din, tek dil, tek millet hamlesiyle götürüp, bir taşla birden çok kuş vurmak istemektedir.

Vaatler konusunda açık ara öne çıkan CHP, ekonomi ile ilgili konuları bir dönem IMF’de çalışmış olan Genel Başkan Yardımcısı Selin Sayek Böke’ye bırakmıştır. CHP’nin vaatleri, AKP’nin iddia ettiği gibi uçuk, karşılanamaz vaatler değildir. Bu vaatlerin hepsi bütçeden 1-2 puan daha fazla ayrılarak karşılanabilecek durumdadır. Elbette ki AKP’de başka sistem partileri de bu gerçeği bilir, ama yapamazlar, tıpkı CHP’nin de iktidar olması durumunda yapamaya-

cağı gibi! Kılıçdaroğlu’nun dilinden düşürmediği “sosyal devlet” ; ancak kapitalistler varlık, yokluk sorununu emekçilerin ayaklanmasıyla hissettiklerinde kabul ederler. II. Emperyalist paylaşım savaşı sonrası görülen sosyal devlet uygulamalarında bunlar kadar önemli bir etken de Sovyet Birliği’nin kapitalistler açısından tehdit edici varlığıydı.

Şu anda içinden geçilen dönem, sermayenin kârının düştüğü ve birçok ülkede krizlerin yaşandığı bir dönemdir. Neo-liberal politikalar hakim haldedir. Egemenlerin temsilcisi CHP iktidar olsa bile, tamamen sistem içi olan bu “sosyal devlet” uygulamalarını bunlardan dolayı yaşama geçiremez. FED’in faiz politikalarının da etkisiyle Türkiye’nin ciddi bir kriz içerisine sürüklenme olasılığı orta yerde dururken, sermaye grupları değil GSMH’nin % 1-2’lik dilimlerinden, bir kuruştan bile vazgeçemezler.

HDP “yeni yaşam” sloganıyla birçok ekonomik hedefi önüne koymuştur. Davutoğlu ve Erdoğan; CHP ve HDP’yi aynı kefeye koyarak saldırmaktadır. Oysa CHP egemen sermaye gruplarının temsilcisiyken, HDP çok farklı ezilen kesimleri bir araya getirmiştir. Yani HDP’yi oluşturan toplumsal kesimlerin çıkarlarıyla CHP, AKP ve diğer sistem partilerinininki farklıdır. HDP, ezilen temsilcisi kimliğiyle iktidar olduğunda bahsettiği hedefler, bütçenin bölüşüm dengesini ezilenler lehine bozarak ulaşabileceğini savunmaktadır. Denildiği gibi Syriza benzeri bir şekilde iktidar olursa bile, bahsi edilen hedeflerin bu sistemde gerçekleşebilmesi mümkün değildir. Üretim tarzı ve doğal olarak üretim ilişkileri değişmeden kaldığı müddetçe, “sosyal devlet”in görebileceği maksimum sınırlar 1945 sonrası yaşanmıştı. HDP iktidar olsa ve tüm gücünü hedeflerini gerçekleştirmek için kullansa bile ulaşabileceği sınırlar kapitalist sistemin işleyişine uygun olarak dar kapsamlı birkaç düzeltmeden ibaret olacaktır. Sistem için tüm yolların ulaşabileceği nihai hedefler bunlardır.

Bu kapsamda sınıf mücadelesini temel alan bizlerin; reformları yani sistem içi olabilecek çeşitli düzeltmeleri devrim yoluna kanalize edebilmede başarılı olmamız önemlidir. Temel mesele legal olanakları kullandığımız zamanlarda da illegal yöntemleri kullandığımız zamanlardaki kitleleri örgütleyebilme başarısını göstermemiz ve devrim hedefine yönlendirilebilmemizdir. Yani salt sistem içi yollarla değil ancak burjuvaziyi alt ederek kazanılacağını bilerek ve çalışmalarımızı buna kanalize ederek, emekçilerin refahını gerçekten sağlayabiliriz.

Suriye savaşında yeni bir evre:

Son bir ay içerisinde Suriye'deki cephelerde yaşanan gelişmeler; savaşı bu yıl içinde bitirme söylemi içinde olan Suriye yönetimi açısından yaşanacak zor günlerin habercisidir.

Obama'nın 2011 yılından bu yana bahsettiği "Suriye'de savaşan grupların, birleşememe sorunu" gelinen aşamada ABD, Türkiye, Suudi Arabistan'ın ortaklaşa imzaladığı Eğit-Donat (katlet) protokolü ile sağlanmış gibi görünmektedir.

Erdoğan'ın Kobanê'ye bakıp Şam'ı görmediği yönünde eleştirdiği ABD ile bölgesel politikalarda tekrar uzlaştığı bu süreç esas olarak Suriye için savaşın kendi anatomisi içinde yeni bir evresidir. Belli evrelere bölüştürülerek açıklanabilecek Suriye iç savaşı, gelinen aşamada cihatçıların birleşmesi ile ciddi bir boyuta ulaşmıştır. Zira son günlerde İdlib'in ele geçirilmesi ve İştibrak'ta yapılan Alevi katliamı emperyalistler tarafından oluşturulan bu askeri evrenin bir sonucudur.

Son bir ay içerisinde Suriye'deki cephelerde yaşanan gelişmeler; savaşı bu yıl içinde bitirme söylemi içinde olan Suriye yönetimi açısından yaşanacak zor günlerin habercisidir. Cenevre 3, Rusya'nın Moskova girişimi, İran'ın nükleer anlaşması ve Yemen'deki savaş Suriye'deki savaşın gidişatını da belirlemektedir. Bu gidişat Şii toplumunun kendi selefi durumunun kabuğunun kırıldığı ve bekleyen değil artık direniş odaklarını geliştiren bir pozisyona gelmesi ile ilgilidir. İnanç ritüelleri gereği mehdisel yapılanmasından kaynaklı bekleme pozisyonunda olan Şiilerin konumlanışı emperyalistlerin Ortadoğu politikasını ciddi oranda yaralamakta ve yıpratmaktadır. Bahsini ettiğimiz bu gelişmeler Suriye'deki savaşın gidişatını belirlemekle kalmıyor aynı zamanda batılı emperyalistlerin bölgesel politikalarını da etkiliyor

Zaten Mısır'da darbe, Suudi Arabistan'da iktidar kavgaları ile müttefiklerinde sorun yaşayan ABD'nin Suriye politikalarına aldığı her darbe krizini güçlendirmektedir. Bu kapsamda son koz olarak görülen "ılımlılaştırma ve bütünleştirme" politikası kapsamında

Suriye de gaza bastı. ABD, Suudi Arabistan, İsrail ve Türkiye bu gelişmeleri tersine döndürmek için bu odakların ana kolu olarak görülen Suriye'de savaş tekrar alevlendirmenin derdindedir. Şu açık ki İran'ın nükleer anlaşma sonrası Batı ile yaşadığı bahar havasını bozmak isteyen İsrail, İran'a saldırmadığı için Suriye cephesine yüklenmeye başlamıştır. Diğer yandan Türkiye ve Suudi Arabistan İsrail ile aynı sebepler ve üstüne Yemen nedeniyle aynı şekilde Suriye cephesine yükleniyor. Öyle ki bu sürecin adımları Kerry ve Erdoğan'ın son Suudi Arabistan ziyaretlerinde Suriye'deki savaşın daha derli toplu yürütülmesi için bazı kararların alındığının dile getirilmesi ile başlamıştı.

Suriye'nin kuzey ve güney cephelerinde durum

Suriye'deki cepheleri 4'e ayırarak bu süreci anlatabiliriz. Kuzey cephesi İdlib (kırsal haricinde sakindi), Halep ve Lazkiye kuzey kırsalını kapsıyor. Kuzeydoğu cephesi Rakka, Deyr ez-Zor, Haseke illerini kapsıyor. Orta cephe Hama ve Humus ile Humus-Şam kırsallarını kapsayan ve Lübnan sınırı boyunca uzanan Kalamun bölgesini kapsıyor. Güney cephesi ise Şam kırsalından başlamak üzere Dera ve Kuneytra illerini kapsıyor.

Bu cepheler içerisinde son günlerde öne çıkan Kuzey ve Güney cepheleri olmuştur. Bu iki cephede emperyalistler eliyle bir birleştirme taktiğine gidildi. Stratejik olarak bölgedeki başarısızlığı bu şekilde aşmak isteyen emperyalistler "Eğit-Donat (Katlet)" politikasıyla cihatçı katillerin koordinasyonu, birleştirilmesi, lojistiğin sağlanması kapsamında her iki cephede güçleri birleştirildi ve daha düzenli saldırılar yapılmaya başlandı.

Bu birleşme kapsamında Kuzey cephesinde ilk sonuç İdlib şehir merkezinin ele geçirilmesi ve bölgede başta

Cihatçılar birleşiyor!

Aleviler olmak üzere diğer azınlık inanç gruplarına dönük katliamlar oldu. Bunun en vahşisi ise İştibrak'ta 135 Alevinin katledilmesi idi. Bu hamle ise en başta Türkiye'nin (grupların birleştirilmesi, saldırının planlaması) desteği (operasyon odası, elektronik karartma ile ordunun iletişiminin kesilmesi) ile harekete geçen Fetih Ordusu tarafından yapılmıştır. Bu ilerlemenin cihatçı grupların tek başına sağladığı bir başarı olmadığı kesindir.

Suriye ordusunun böylesi bir tablo karşısında elde ettiği kazanımlar kalıcı olmamaktadır. Yamalı bohça haline gelen Suriye'nin bir tarafı dikilse diğer tarafı patlamaya başlamıştır. İdlib ve Cisir eş-Şuğur bunun son örnekleridir. Bu kapsamda İdlib ve Cisir eş-Şuğur'un kaybedilmesi ile birlikte Suriye hükümeti nezdinde bir dizi tartışmalar yaşanmıştır. Bu tartışmalar "neler oluyor" şeklinde olsa da esas olarak savaşın gidişatına karşı Suriye ordusu bundan sonraki süreci tartışmaktadır ve bu kapsamda askeri taktikler geliştirilmektedir. Bu açıdan Suriye son süreçte Rusya ve İran ile temaslarını güçlendirmiştir.

Cihatçıların ilerleyişi sürüyor

Cihatçı çeteler emperyalist politikalar doğrultusunda birleşmeye devam ediyor. Bu kapsamda 2 Mayıs günü yaptıkları açıklama ile 10 grup birlik sağladı. Bu gruplar İdlib'in alınması ile birlikte özellikle Hama kırsalına ve özellikle Alevilerin yoğun yaşadığı "Gab" düzlüklerine ulaşma çabası içerisinde. İdlib'in ele geçirilmesi bu duruma imkân sağlamaktadır. İdlib'in ardından Hama ve Lazkiye'nin silahlı gruplar için kolay erişilebilir duruma gelmesi bu iki şehirde yaşayan halkı paniğe sürükledi.

Cihatçı gruplar ulaştıkları bölgelerde Aleviler haricindeki inanç ve milliyetleri varlık vergisine bağlamakta, vergiyi veremeyenleri ölümüne çalıştırmakta ve çocuklarını ve eşlerini savaş ganimeti olarak görüp her türlü tecavüze maruz bırakmaktadırlar. Alevilerin vergisi ise ölümden ibaret. İbn Teymiye fetvalarına dayanan ve cennetin kapılarının aralanmasının Alevilerin kanlarını akıtmaktan geçtiğini belirten cihatçılar girdikleri bölgelerde adeta Alevi soykırımını gerçekleştiriyorlar. Bu Lazkiye, Tartus ve kırsalları ile birlikte (Hama kırsal) Gab bölgesinde ciddi tedirginliklerle birlikte bölge halkının cephe oluşturma süreçleri bulunmaktadır. Silahlanan ve direniş odaklarını oluşturan halk savaş sürecine hazırlanmaktadır. Bu sürece ise Lübnan Hizbullah'ı önderlik etmektedir.

Öte yandan cihatçı çeteler Halep'te

bulunan YPG güçlerine dönük de saldırı hazırlığı yapmaktadırlar. Halep'te bulunan çeteler YPG'nin bölgede olmasının kendileri için bir tehdit olacağını belirtiyorlar. Konuya ilişkin cihatçı kaynaklar yaptıkları açıklama ile "Lebbyk Ya Uhta" (Sana Geldim Kardeşim) adıyla birleştiklerini ve bölgeden çekilmeleri için mühlet verdiklerini açıkladı. (Bkz: SHA 4 Mayıs 2015)

Suriye ordusunda tartışmalar sürüyor

Mevcut gelişmeler karşısında Suriye yönetimi bir dizi tartışma sürdürmektedir. Suriyeli subaylara göre savaşın daha şiddetli ve yoğun bir şekilde yürütülmesi gerekirken Esad, sürecin diplomatik görüşmelerden kopmaması gerektiğini belirtiyor.

Suriye ordusu son 6 ay içinde ilerleme kaydetmiş, Dera-Kuneytra ve Halep'te silahlı gruplara üstünlük sağlamıştı. Ancak Hizbullah ve diğer grupların desteği ile sağlanan bu başarı bir şekilde kalcılaştırılmak istenmektedir. Bu kalcılaştırma Türkiye, İsrail ve Ürdün tarafından açılan cephelerle sıkıntılar yaşamaktadır. Bölgede cihatçıların konumlanışı devam etmektedir. Özellikle de IŞİD'in. Ancak ne var ki Suriye ordusunun bu süreçte attığı adımlar sürprizleri barındırmaktadır. İran'ın nükleer pozisyonu ve ambargonun kaldırılması Suriye'nin elini güçlendirmektedir. İran Savunma Bakanlığı yaptığı açıklama ile silah sanayindeki üretimini % 35 oranında artırdığını belirtiyor. Bu rakam daha 2015'in başlarında oldukça büyük bir orandır.

Rusya ise Cenevre 3'ün ardından Suriye'de 3 askeri üs kurmuştur. Bu durum cihatçıların yüzeysel savaşının geleceksiz olduğunu gösteriyor. Katliamın kaçınılmaz olduğu savaşta cihatçıların pozisyonu sadece bir dönemliktir. Bu dönemlik evre ABD'nin ifade ettiği üzere Müslüman Kardeşler ile masaya oturulması ve parlamentoda yer verilmesi hususundadır. İlimlilaştırma evresi ise bu kapsamda ilerlemektedir.

Her şeyden önce IŞİD dışındaki cihatçı gruplar, IŞİD'in bölgeye girmesini istememektedir. Nedeni ise IŞİD'in hilafet ilanı ve biat politikasıdır. Bu örgütler ise birliklerini dağıtacak bu politikaya karşı ciddi tedirginlikler yaşamaktadır. IŞİD'in Jobar, Kabun taraflarına kadar ulaştığını eklemek gerekir. IŞİD ise şimdiden Mesakin Berze'de konumlanışı sağlamıştır. Özellikle Kuneytra bölgesine konumlanan Nusra ile 5 Mayıs tarihinde burada şiddetli çatışmalara girdi. Suriye ordusu ise IŞİD'in bölgeye girişini fırsata çevirmenin planlarını yapmaktadır.

AMATÖR DEVRİMCİLİĞE SON VERELİM!

“Gerçekten öyle sanıyoruz ki, bugünkü hareketin gücünün, yığınların uyanmasında olduğundan ve zayıflığının da devrimci liderler arasında bilinç ve inisiyatif yokluğundan ileri geldiğinden şimdiye kadar kimse kuşku duymamıştır.”

(Lenin)

Dünya ve Türkiye’de çok önemli toplumsal gelişmeler bazen birbirlerini tetikleyerek bazen güçlenerek bazen sönümleterek yaşanmaya devam ediyor. Emperyalist kapitalizmin yoğunlaştığı çelişkilere bağlı olarak, toplumsal krizler süregelenleşmiş vaziyettedir. Halkların isyanları, dünyanın dört bir yanında farklı önderlikler tarafından yönetilmektedir veya kendiliğinden, öfke patlaması şeklinde ortaya çıkıp sonra sönümlemektedir. Baltimore’de siyahların öfkesi, Yunanistanlı emekçinin isyanına karışıyor, Zeydilerin yüzlerce yıllık başkaldırısıyla buluşuyor, Rojava’daki direniş ve halkçı yönetimler yeni bir boyut kazanıyor.

Türkiye’de de kitleler ayakta. Son iki yılda Gezi ve Kobanê isyanları yaşanmış, irili-ufaklı sayısız eylem, gösteri düzenlenmiş, birbirinden bağımsız grevler, mitingler yaşanmıştır. Bunların arasında başta Kobanê Serhildanı olmak üzere Kürt hareketinin öncülüğünde gerçekleşen eylemleri dışta tutarak geri kalan toplumsal hareketlenmeleri kendi ideolojik/politik/örgütsel önderliğinde toplayıp, tek bir güç olarak sisteme, devlete yöneltecek hazırlık ile yeteneğe sahip bir öncünün eksikliği hemen göze çarpar. Bu vesileyle biz de Kaypakkaya yoldaşın örgütlenme politikasının bazı öne çıkan yanlarına değineceğiz.

KAYPAKKAYA’DAN ÖĞRENELİM!

Kaypakkaya’nın İstanbul’a gelişle birlikte TİP’le başlayan örgütlü yaşamı sırasıyla MDD, PDA, TİİKP ile devam eder ve TKP/ML ile sonlanır. TİP’ten TKP/ML’ye peşpeşe ayrılmaların olması Türkiye’de ve dünyada dönemin hızlı politik gelişmeleriyle olduğu kadar Kaypakkaya’nın devrimci bir kadro olarak sergilediği bilinç ve gösterdiği inisiyatifle de bağlantılıdır. Kaypakkaya, hala Türkiye’nin fayhatları durumunda olan, dolayısıyla devlete karşı mücadelede harekete geçirilmesi gereken başta Kemalizm ve ulusal sorun meseleleri olmak üzere öncellerinden ideolojik/politik olarak tamamen kopmuş ve buna bağlı olarak örgütsel politikasını belirlemiştir. Kaypakkaya’nın bu atılımları, kısa bir süre sonra kendisinin katledilmesi, birçok yoldaşımızın tutsak düşmesi veya çatışmalarda öldürülmesiyle önemli

darbe almıştır. Buna rağmen Proletarya Partisi 43 yıldır kesintisiz bir şekilde silahlı mücadelesinin sürdürmüş, bu topraklardaki belli başlı devrimci hareketlerden biri haline gelmiştir. Fakat bu gerçekliğe rağmen, bahsini ettiğimiz toplumsal hareketlere gereğince önderlik yapabilmeye becerisini gösterememiştir. Bu eksiklik, gelişen hareketlerin reformizmin/revizyonizmin etki alanına girmesi ve zaman içerisinde sistemin çarkları içerisinde sönümlemesine yol açmaktadır. Gelişen hareketlere Kaypakkaya yoldaşın mücadelesi kadar etkili, güçlü bir müdahale şarttır. Bunun bir ayağını da örgütsel politika oluşturmaktadır.

Kaypakkaya’nın örgütsel politika anlayışı, yazılarının farklı bölümlerinde karşımıza çıkmaktadır. Bazen bir faaliyet alanını incelerken, bazen bir yoldaşın mektupta düşüncelerini yazdığını görürüz. En belirgin olarak, “Şafak revizyonizmi ile aramızdaki ayrılıkların kökeni ve gelişmesi” ile “Şafak revizyonizmi ile ayrıldığımız başlıca noktalar” makalelerinde örgütsel politika anlayışı berraklıkla ortaya çıkmaktadır.

Fakat belki de en başta üzerinde durduğumuz konu TİP’ten TKP/ML’ye gelişine kadar içinde bulunduğu yapıardan kopuş tarzıdır. Partisine karşı duyduğu sorumluluk ve disiplin anlayışı günümüze kadar o dönemki yol arkadaşları tarafından anlatılmaktadır. Sorumluluklarını en iyi şekilde yerine getirme çabası kadar partisinin gelişimi için eleştirel yaklaşımından bir an bile geri durmamıştır. Kaypakkaya’nın bu yapıardan peşpeşe kopuşu, bunların her birinin içinde bulunduğu ideolojik/politik/örgütsel düzlemi net olarak reformist-revizyonist şeklinde tanımlaması ve ortaya koymasıyla olmuştur. Bu belirlemeleriyle birlikte partide artık değiştirebileceği tek bir kişi bile kalmadığına inandığı noktada, eleştirilerine uygun bir pratik ele alışla kopmuştur. Kaypakkaya’nın örgütsel politikasının temelini “halkın kendiliğinden gelme mücadelesi ile bilinçli siyasi mücadeleyi birleştirecek yetenekte”, “inançta”, “hazırlık”ta bir partinin zorunluluğu oluşturmaktadır. Böyle bir örgüt olmadan mücadelenin hiçbir ihtiyacına cevap olunamazdı. Fakat böyle bir parti; kitlelerin kendi inisiyatifli ile giriştikleri hareketlere sonradan gidilerek gazete satılması, çeşitli eylemlerin haberleştirilmesi, salt yürüyüşler, mitingler vs düzenlemekle kurulamazdı.

Kaypakkaya’da ideoloji-politika-örgüt

arasındaki ilişki bütünselliği ele almaktadır. Yani “pratik faaliyetin içeriği” uzlaşmacı, reformist iken faşist bir devlet yapılanması karşısında örgüt olduğu gibi açıkta iken ve devleti yıkmaya yönelik en önemli şiar olarak “kitleleri bilinçlendirme” konuluyorsa buradan komünist bir örgütün inşasından bahsetmek imkânsızlaşmaktadır.

Kaypakkaya’nın “kitleleri bilinçlendirmek”, “devrimin sosyal ve psikolojik şartlarını hazırlamak” adı altındaki Şafak revizyonistlerinin örgütsel politikasını teşhiri ve reddi onlar tarafından “siyasi çalışmayı ret” olarak yorumlanmıştır. Oysa ki Kaypakkaya’da *siyasi çalışma bütün çalışmaların can damarıdır* ilkesi merkezde durmaktadır. Kaypakkaya’nın mahkum ettiği “bilinçlendirme” adı altında “sınıf mücadelesinden kopuk entelektüel gevezelik” ti. Kaypakkaya’ya göre ideolojik ve politik çalışmanın “entelektüel gevezelikten kurtulmasının yolu bu çalışmanın pratik mücadeleye bağlı olması, ona hizmet etmesi ve onu aydınlatmasıdır”. Bunun gerçekleşmesi de mevcut kitle hareketlenmeleriyle dışarıdan destekçi olarak bağ kurulması ile değil içlerinde yer alarak olacaktır.

Kaypakkaya bir taraftan partinin pratik inşasına yönelirken diğer taraftan eş zamanlı olarak ideolojik/teorik/politik yönelimini net olarak ortaya koymaya çalışmıştır. Merkezileşmiş, illegal yapı kadar tüm kadrolarına sistemli bir şekilde önlerine ışık tutacak şekilde perpektif sunulmasıyla güçlü bir örgütlülük yaratılabileceğini savunuyordu. Faaliyetteki yetersizliklere dair kadroların “kişisel eksikliği, deneyimsizliği ve inisiyatifsizliğine” vurgu yapsa da, meselenin özü olarak “belli bir eylem, program ve perspektife sahip” olmamasını ve “verilen görevlerin kontrol edilmemesini” görüyordu.

Şafak revizyonistlerine yönelik eleştirilerinde kadroların burjuva niteliğine özel vurgu yapmıştır. **Emekçilerden ziyade sistemle bağı daha güçlü alanlarda özel işlerinden arta kalan zamanlarda faaliyet yürütenlerle geliştirilecek bir örgütlenmenin ortaya çıkardığı handikapları çok iyi görmüştü.** Kadroların burjuva niteliği ile faaliyetin reformizmi arasındaki bağa dikkat çekiyordu. Bu durumun birbirini besler nitelikte olduğunu vurguluyordu. “*Bizzat pratik faaliyetin içeriği genellikle burjuva kadroların hareketin safında topluyordu. Faaliyet bu kadrolarla yürütüldüğü müddetçe de yepyeni, dinamik devrimci bir faaliyete girişmek büsbütün*

imkansız hale geliyordu.” Kaypakkaya’ya göre bu kısır döngü **birincisi**; emekçi kesimler arasına giderek kadroları oralarından yetiştirmekle; **ikincisi**, pratik faaliyetin devrimci içeriğe sahip kılınmasıyla yani illegal ve silahlı bir mücadeleyi örgütlemekle kırılabildi. Kaypakkaya’ya göre; illegal örgütlenmeyi temel almayan, sistemle cepheden savaşmaya tutuşmayan, örgütsel yapısını buna göre oluşturup, kadrolarını buna göre şekillendirmeyen hiçbir yapı Türkiye’de başarılı olmazdı.

“*Barış içinde örgütlenme kof bir örgütlenmedir, böyle bir örgüt bütün ülkeyi de kucaklasa halkın mücadelesine önderlik edemez. Silahlı mücadeleyi yönetemez, beyaz terörün şiddetlendiği dönemde kağıttan bir şato gibi dağılır.*” (Bütün Eserler S: 467)

Kapitalizmle uzlaşarak sistemin sınırları içerisinde kalan ve onu yıkmaya perspektifine sahip olmayan; halkın çıkarlarının temsilcisi olamaz. **O zaman örgütsel politikada ana doğrultu sistemi yıkmak için mücadele verecek illegal örgütlülük yaratmak ve silahlı mücadeleyi temel almaktır.**

Kaypakkaya’nın örgütlenme politikasında “kendiliğinden mücadelelerle bilinçli siyasi mücadeleyi birleştirme” vurgusunda çok güçlü bir önderlik-öncü anlayışı yatmaktadır. Bu önderlik hem partinin kitlelere önderliği hem de kendi kadro ve militanlarına yönelik önderliğidir. **Önderlik salt hiyerarşiyle, bürokratism ve kariyerizmle eşleşmekte, kitle kuyrukçuluğu “kitlelerden öğrenme ve kitlelerden kitlelere” çizgisinin yerine geçmektedir.** Günümüzde “öncü” kavramının bazen bizzat devrimci kadrolar tarafından tartışılır hale getirilebilmesi; siyasi bir hareket olarak kendi sorumluluğunun farkında olmama anlamına gelmektedir. Öncü olmak kitlelerle uygun bir bağ kadar ideolojik netlik, teorik derinlik, politik ataklık gerektirmektedir.

Sonuç olarak günümüzdeki toplumsal hareketlenmeleri kavrayıp buna uygun politikaları zamanında hızlı bir şekilde üreten-uygulayan ideolojik/politik/örgütsel olarak bütünlüklü bir gelişim gösteren öncü aracılığıyla olacaktır. Komünist partinin bu gelişimi devrimci pratik faaliyet içerisinde sağlanacaktır. Kaypakkaya’nın sürekli kitleler içerisinde olan pratiğinden ve ideoloji/politika/örgüt arasındaki diyalektik bağı dikkate alarak yürüttüğü çalışmalardan öğrenmek halen güncel bir meseledir.

Kavgada ölümsüzleşenler

Medet Özbadem: Urfa Siverek’te devrimci düşüncelerle tanışan Özbadem, Halil İbrahim Kater ve İbrahim Beyhan’la aynı bölgede faaliyet yürüttü. Diyarbakır 5 No’lu Zindan’da bilinçli bir şekilde tedavi edilmeyecek 20 Mayıs 1983’te ölümsüzleşti.

Mehmet Ali Elalmış: Mardin’de dünyaya gelen Elalmış 70’li

yılların sonunda devrimci düşüncelerle tanıştı. 12 Eylül’de Amed zindanlarında ser verip sır vermeyendir.

Hasanpaşa Katliamı: Tuzla ile başlayan yargısız infazlara bir yenisi daha eklenmişti Hasanpaşa ile. 19 Mayıs 1991’de Kadıköy Hasanpaşa’da İsmail Oral ve Hatice Dilek katledildiler.

İsmail Oral: 1961 İzmit doğumlu olan Oral, lisede Partizanlarla tanıştı. 12 Eylül döneminde yakalandı

ve 5 yıl zindanlarda kaldı. 1986’da tahliye olduğunda hapishanelerin onun için bir devrim okulu olduğunu söylüyordu. Marmara Üniversitesi’ne girdi. Gençlik içindeki militan önderliği ve örgütleyiciliğiyle öne çıktı.

Hatice Dilek: 1958 Elazığ Bejar köyü doğumlu Dilek, Gülsuyu’nda büyüdü. Devrimci düşüncelerle lise yıllarında tanıştı. Hem okuyor hem de çalışıyordu.

Hasan Tanrıverdi: İşçi bir aile-

nin çocuğu olarak Muş Varto’da dünyaya geldi. Ailesiyle birlikte Almanya’ya göç etti. Partizanlarla Berlin’de tanıştı. 17 Mayıs 1992’de geçirdiği beyin kanaması sonucu aramızdan ayrıldı.

Erdoğan Yalçingil: İstanbul Teknik Üniversitesi 2. sınıf öğrencisiyken, 19 Mayıs 1976’da sivil faşistlerin sınıfı basarak açtıkları yayılım ateşi sonucu ölümsüzleşti.

Partizan seçim çalışmalarını değerlendirdi

H. Merkezi: Seçim çalışmalarına hız veren **Partizan** gerçekleştirdiği toplantılarla, politik sürecin ihtiyaçlarını, kitle faaliyetini ve örgütlenme potansiyelini tartıştı.

Ankara

Partizan, seçim tavrını açıkladıktan sonra 3 Mayıs günü Dersim, Mersin, Samsun, Kayseri, Rize, Ankara, İzmir, İstanbul gibi bölgelerin katılımıyla Ankara'da toplantı gerçekleştirdi. Maden Mühendisleri Odasında düzenlenen

toplantıda çeşitli bölgelerden seçim çalışmalarında aktif olarak yer alan temsilciler, gençlik ve basın ile kadın alanından temsilciler katıldı. Toplantı ilk olarak işçi sınıfının kavgası ve direniş günü 1 Mayıs'ta şehit düşen işçi ve emekçiler, şahsında saygı duruşu ile başladı.

Ardından divan tarafından bugüne kadar yürütülen seçim çalışmalarına dair bir değerlendirme yapıldı.

Katılımcı olan bölgeler tek tek söz alırken, yürüttükleri seçim çalışmaları kapsamında ortaya koyulan pratiklerin değerlendirmelerini yaptılar. Her alan kendi eksikliğine yönelik çalışmaları geliştirme kararı aldı. Seçim çalışmaları bazında değerlendirmeler yapan alanlar daha sonra toplantının ikinci gündemi olan önder yoldaş İ. Kaypakkaya'nın ölümsüzlüğünün 42. yıl anmaları üzeri-

ne tartıştı. Her alan, 18 Mayıs çalışmalarına yönelik neler yaptığını, önerilerini aktardı. 18 Mayıs'ın bu yıl seçim çalışmalarında etkin bir şekilde gündeme getirilmesi gerektiği, HDP bileşeni kurumlar ve tüm ilerici devrimci güçlerle en geniş zeminde birlikte hareket etmenin önemli olduğu ifade edildi.

İstanbul

9 Mayıs günü Kadıköy Grand As Hotel'de gerçekleştirdiği toplantı ile seçim çalışmalarını kapsamlı bir şekilde değerlendiren Partizan bölgelerde gerçekleştirilen çalışmaların devrim mücadelesinde yürütülen çalışmalara moral ve motivasyon kattığını belirtti.

1. 2. ve 3. bölge seçim faaliyetçilerinin katıldığı toplantıda Partizan adına konuşma yapan **Rahime Karvar**, 2 aylık seçim çalışmalarını değerlendirdi.

Karvar konuşmasında; İstanbul'da 3 bölgede gerçekleştirilen seçim çalışmalarının detaylarını aktarırken, % 10 barajının tek başına bir hedef olmadığını seçim çalışmalarında önemli bir hedefin de politik gelişimin ve kitleler içinde politik etkinin artırılması oldu-

ğunu belirtti.

Karvar'ın ardından HDP 1. Bölge Milletvekili adayı **Hasan Gülüm** bir konuşma yaptı. Dipten gelen dalganın bugün kendini Ortadoğu'daki isyanlarda ve Avrupa'daki politik eylemlerle gösterdiğini, ülkemizde ise 1 Mayıs, Gezi İsyanı vb. kitle hareketleri ile bu sürecin karşılık bulduğunu belirtti. Bu gelişmelerin 7 Haziran seçimleri için HDP'yi işaret ettiğini belirtti. Gülüm'ün ardından seçimler ve mali duruma ilişkin açıklama yapıldı. Açıklamada kitle ilişkilerinin artması ile bu durumun giderilmeye çalışmasının önemine değinildi.

Gerçekleştirilen toplantının ardından kadın, gençlik ve yayın alanlarından aktarımlar yapıldı. Konuşmaların ardından serbest kürsüye geçildi. Birçok kişinin söz aldığı bölümde özellikle Belediye İş Sendikası İstanbul 2 No'lu şube Başkanı **Erol Özdemir**, bir zamanlar aynı sendikada örgütlenme faaliyeti yürüttükleri Hasan Gülüm'e destek mesajını sundu. Serbest kürsüde yapılan konuşmaların ardından yapılan kapanış konuşması ile Mayıs ayı içinde örgütlenecek Kaypakkaya konulu panel ve eylemler hakkında bilgi verilerek toplantı sonlandırıldı.

Seçim çalışmaları tüm hızıyla devam ediyor

İstanbul

HDP İstanbul 1. bölge milletvekili adayı **Hasan Gülüm** Sancaktepe'de esnaf ve halk ziyareti gerçekleştirdi. Gülüm ayrıca direnişteki Divan işçilerini de ziyaret etti. İlk olarak Çarşamba pazarında halkı ve pazarıcı esnafı ziyaret gerçekleştiren Gülüm, HDP Sancaktepe Meclis Mahallesi irtibat bürosunu ve bir taziye çadırını da ziyaret etti.

Gülsuyu: 3 Mayıs Pazar günü Gülsuyu Mahallesi Ayla Caddesi'nde bulunan HDP seçim irtibat bürosu, İstanbul 1. Bölge milletvekili adayı **Hüda Kaya**'nın katılımıyla coşkulu bir şekilde açıldı. Gülsuyu Partizan'ın da kitlesel olarak katıldığı açılışa halkın yoğun bir ilgisi vardı.

Sancaktepe: Çağrısını Sancaktepe HDP'nin yaptığı "**Toprağına, suyunu, enerjine, kimliğine, kültürüne ve geleceğine sahip çık**" şiarı ile bir yürüyüş gerçekleştirildi. HDP ilçe binası önünde başlayan ve Aydınlar HDP bürosunun önünde son bulan yürüyüş **Partizan**, **DHF** ve **ESP** gibi demokratik kitle örgütleri de destek verdi.

İzmir

HDP İzmir 1. Bölge Milletvekili adayları **Pınar Aydınlar**, **Ayşe Erkek**, **Melike Arı** ve **Kamil Ağaoglu** İzmir'in tarım deposu olan Menderes ilçesini ziyaret ederek, yöre halkıyla HDP'nin "Yeni Yaşam" çağrısına destek istediler.

İzmir milletvekili adayları Menderes'te HDP İlçe Örgütü'nün düzenle-

diği kahvaltuya katıldılar. Doğu ve Güneydoğu Yardımlaşma Derneği (DOĞUDER) ile Alevi Kültür Derneği Menderes Şubesi'ni de ziyaret ettiler.

İzmir'in yoğun göç alan bölgelerinden olan Menderes'te Alevi ve yöre dernekleri ile **Menderes Emek ve Demokrasi Platformu**'ndan yetkilileri ile görüşen HDP İzmir milletvekili adaylarından Pınar Aydınlar, işçi katliamı yapan, kadınlar üzerinden politikalar üreten iktidara karşı HDP'de tüm ezilen kesimlerin biraraya geldiğine dikkat çekti.

HDP İzmir milletvekili adayları Menderes Çamönü Köyü'nde düzenlenen halk toplantısına katıldı. Özellikle kadınların toplantıya ilgi göstermesi dikkat çekerken, köy sakinleri köyde kooperatif olmamasından dert yandılar ve kooperatifleşme olmadığı için köylünün alınterinin boşa gittiğini ifade ettiler.

6 Mayıs günü ise sendikacı oldukları için işten atılıp 42 gündür grevde olan SF Deri işçilerini HDP İzmir Milletvekili Adayı Pınar Aydınlar ziyaret etti. Deri-teks İzmir Şube Başkanı **Makum Alagöz** ve işçiler **Pınar Aydınlar**'ı içten bir şekilde karşılayarak sohbet gerçekleştirdiler.

Bursa

Gemlik: HDP, ESP, Partizan ve

DHF temsilcileri seçim çalışmaları kapsamında Muş Hınıslılar Derneği ve Gemlik Dersimliler Derneği'ni ziyaret etti. Buradaki ziyaretin ardından Gemlik Dersimliler Derneği'ne geçildi; milletvekili adayları tanıtıldı.

Öfkenin bilinci, direnişin rehberidir Kaypakkaya!

H. Merkezi: Komünist önder İbrahim Kaypakkaya'nın katledilişinin 42. yılında "Öfkenin bilinci, direnişin rehberidir Kaypakkaya" şiarıyla başlayan çalışmalar tüm hızıyla devam ediyor.

Antakya

Antakya Partizan, Armutlu Mahallesi'nde afiş çalışması yaparak 18 Mayıs çalışmalarının startını verdi. Halka Kaypakkaya'yı anlatan Partizan yapıtları anma etkinliklerine çağrı yaptı.

Adana

Çukurova Üniversitesi'nde, Kaypakkaya, Haki Karer ve Dörtler için gerçekleştirilecek anma programı kapsamında duvar gazeteleri yapıldı.

İzmir

* **Menemen:** Menemen YDG Uğur Mumcu Mahallesi'nde 18 Mayıs'a çağrı amaçlı yazılımlar ve afiş çalışması yapıldı. Çalışmalar sona erdikten sonra Menemen Dersimliler Derneği'ne ziyarette bulunuldu. Dernekte bulunan gençlikle 16 Mayıs'ta Mayıs şehitleri anması kararı alındı.

İstanbul

* **Gazi Mahallesi:** Partizan mahallede yazılımlar yaptı; ayrıca İsmetpaşa Caddesi üzerinde "**Ser verip sır vermeyenlerin yolunda yürüyoruz**" yazılı pankart astı. "**Kaypakkaya şiarıyla Partizan iktidara**", "**Rabu serxwe, û dimeşîm! Ji bo, şer ê gel**", "**Önderimiz İbrahim Kaypakkaya**" gibi yazılımları yapan Gazi Partizan, Özgür Gelecek gazetesi dağıtımını da gerçekleştirdi.

* **Aydos:** Pendik'e bağlı Aydos Mahallesi'nde "**Komünist önder İbrahim Kaypakkaya ölümsüzdür**", "**Onu anmak savaşmaktır**", "**18 Mayıs'ı unutma**" gibi yazılımlar yapıldı.

* **Kartal:** Kartal Partizan, Kartal'ın merkezi noktalarında çok sayıda yazılımla yaptı. "**Çelikleşen düşüncenin ardılları sokakları zapt etmeye! Rojava'da direniş, Türkiye'de devrimci kopuşun adıdır İbrahim Kaypakkaya**", "**18 Mayıs'ı unutma**" yazılımları yapıldı.

Katliamın tarifini yapmak kadar zor ne vardır. Yıllardır Ortadoğu'da durulmak bilmeyen bir katliam gerçekleşmektedir. Mezhepçiliğin tırmandırılması ve bu sa- yede emperyalist politikaların bölgesel entegrasyonu sağlanmaya çalışılmak- tır. Türk devletinin ABD ile imzaladığı ve resmi iştirakinde Suudi Arabistan'ın bulunduğu ancak gayr-ı resmi olarak İs- rail, Ürdün ve Katar'ın da dahil olduğu eğit-donat-(Katlet) politikası ile Suri- ye'de cihatçı çeteler tırmandırılmaya çalışılıyor. Kendi çıkar ve imtiyazları do- ğrultusunda ayrılık ve Suriye'de bu ne- denle ciddi kırılmalar yaşayan tekfirci çeteler bahsini ettiğimiz ülkelerin proto- kolü ile tekrar birleştirildi. Bu birleşme- nin sonucu mu ne? Hepimizin bildiği üzere yine katliam yine katliam...

25 Nisan günü Hatay'ın yanı başın- daki Cisir eş-Şuğur kentini ele geçiren El- Kaide'ye bağlı Nusra ve Çeçen-Kafkas çeteleri kentin 3 km güneyindeki İşt- ebrak köyüne girmiş ve katliam gerçekle- şti. Hamza'nın "Enə Alevi" (Ben Aleviyim) sözleri ile akıllarımıza kazınan katliam hala tazeliğini korumaktadır.

Eğit-Donat (Katlet) programı çerçe- vesinde Ürdün'de eğitilenler Suriye gü- neyine, Türkiye'de eğitilenler ise Suriye kuzeyine (İdlip'i de kapsıyor) El-Kai- de'nin emrine veriliyor. "Allah-u Akbar" sloganları ile bölgeyi adeta cehenneme çeviren tekfircilerin kaçan köylüleri rast- gele kurşun ve füze yağmuruna tuttuğu bu çetelerin yayımladıkları videolarda görülüyor.

İşt- ebrak'ta yaşanan katliamın ardın- dan tepelere kaçarak kurtulan Alevi köylüler birçok haber kanalına çıkarak konuşarak yaşadıklarını anlattı. Köylüler yaşadıkları katliamın diğer katliamlar- dan farksız olmadığını belirtiyorlar "İşt- ebraklılara yönelik saldırının, Şen- gal'den, Kobanê'den hiçbir farkı yok. İşt- ebrak'ta İŞİD yerine Nusra ve Çeçen- ler vardı. Ezidilerin yerinde de Aleviler."

İşt- ebrak Halkı Sözcüsü **Samer Ha- dıra** uluslararası toplumu ve insan hak- ları örgütlerini, katliamı ve izlerini gör- meleri amacıyla köye davet ediyor. Hadi- ra bu katliamda ailesinden kayıplar ver- miş. İşt- ebrak katliamında hayatını kay- bedenler için kurulan taziye çadırında başsağlığı dileklerini de kabul eden Ha- dıra, şunları söylüyor. "Muhaliif grupları ilgilendiren herhangi bir olayda bütün örgütleri ve medya araçları ile oraya yoğunlaşan uluslararası bir toplum var. İşt- ebrak'ta yaşanan, kadın ve ço- cukların katledildiği hakiki katliamı görmeye davet ediyoruz. Şu ana kadar bu katliamla ilgili herhangi bir insan hakları örgütünün bir şey yaptığını görmedik."

İşt- ebrak'ın tanıklarından yaşlı bir teyze yaşananları şu şekilde tarif ediyor. "Ben hayatımda böyle bir şey görme- dim. İnsanlar sabah 7 sularında panik halinde kaçıyorlardı. Traktörler ve arabalarla kaçmaya çalışıyorlardı. Bi- zim ev köyün merkezinde değil köy ci- varında. Biz de çıktık üzerimizde ne varsa panik halinde kaçmaya başladık. Üzerimize ateş açarlarken ağlıyor ve çığlık atıyorduk. Vurulan bir adamı ta- şıyamadılar, yol kenarına bıraktılar.

Ölen insanlar öylece bırakılıyordu. Bir süre sonra bir araca binebildik. Köyden çıkan son araçtaydık. Araç içinde gider- ken işte kızım sırtından ve ellerinden vuruldu. Aracın içinde birbirimizin üs- tüne çöktük. Birçok insan bu şekilde öldü."

Bir başka tanık ise şunları ifade ediyor "Ben televizyonlarda bile yolda yaşadıklarımıza benzer bir sahne gör- medim. Köyden kaçarken üzerimize ya- ğmur gibi ateş açıyor ve roket atıyor- lardı. Araçlara binmeden önce açılan ateş sonucu elimizin altında ölenler oldu. Öylece bıraktık. Yolda ceset küme- leri vardı. Araca bindik. Tepelerden vurmaya devam ettiler. Konvoydan çıkan, konvoyu takip edemeyen ve vu- rulan araçlar oldu. Akıbetleri nedir bil- miyoruz. Ailelerden tamamen katledi- lenler var. Komşularımızdan el-Nasır Fahro ve ailesi ile el-Hassan, eşi ve ço- cukları tamamen katledildi."

İdlip'den kaçanlar arasında kentin çok küçük bir bölümünü oluşturan Hristiyanlar da bulunuyor. Hristiyanlar Lazkiye'ye kaçmış. Rum Ortodoks Kilise- si'ne sığınan Hristiyanlar şunları ifade ediyor. "Kaçarken keskin nişancılar ta- rafından hedef alındık. Cisir eş-Şuğur'un

çok küçük bir bölümünü oluşturuyoruz. Bir yerden başka bir yere göç etmeye devam ediyoruz. Katliam sırasında çok hızlı bir şekilde kaçtık. Kendimizin ve çocuklarımızın hayatını kurtardık. Saldırı sırasında papaz Papaz İbrahim Farah kaçırıldı."

Bölgede olan ve yakın bir mesafeye gizlenerek yaşananları anlatan bir köylü şu ifadeleri zorlukla sarf ediyor. "Sabah ansızın 'Allah-u Akbar' sesleri ile uyandım. Pencereden baktığımda her- kesin kaçıştığını gördüm. Ben ve ailem üzerimizde ne varsa değiştirmeden kaç- maya başladık. Ailemin köy çıkışında bulunan mahzene sığınmasını sa- ğladım. Ben kaçamadım. Hemen köyü- müzün içinde bulunan üstü saca örtülü lağma saklandım. Yaşananları ara- ladığım bir delikten izledim. Köyümüze gelenlerin dışarıdan geldiği çok netti. Onları dillerinden anladım. İçlerinde Afgan, Suudi, Mısırlı Libyalı, Türkiyeli ve Çeçen teröristler vardı. Başlarında da bir şeyhleri vardı. 'Allah-u Akbar' diye bağırarak teröristleri katliam ger- çekleştirmesi için teşvik ediyordu. Bir- çoğunun elinde kılıçlar vardı. Özellikle yaşlı kadınların karnınlarmı deşiyor- lardı. Bebekleri de kılıçlıyorlardı. İki gruptan oluşuyordu. Birinci grup yaka- ladıklarını öldürüyor, ikinci grup ise kaçanların üstüne roket ve silahlarla ateş ediyorlardı. Hiç durmadan 'Allah- u Akbar' diye bağırıyorlardı. Ve sürekli 'İslam emirliğinde sizlere yer yok' di- yorlardı. Bunların Allah'la, Müslü- manlıkta bir alakası yok. Bunlar İsla- miyet'e uzaktır. Müslümanlıkta böylesi bir katliam yok. Yakalananların hiçbirini ellerinden kurtulamadı. Sadece insan- lar değil, ağaçlar, hayvanlar da kurtu- lamadı. Her şeyi yok ettiler. Ateş ettiler. Hamile bir kadını köy meydanına geti- rip karnını deştiler ve bebeğini çıkard- ılar. Bebeğini de kılıcın ucuna taktılar."

* Bu yazıda El- Menar televizyonun- dan yararlanılmıştır.

Proletarya Partisi Ortadoğu Bölge Komitesi'nden açıklamalar

H. Merkezi: Türkiye Komünist Par- tisi/Marksist Leninist Ortadoğu Bölge Komitesi, Ermeni Soykırımı'nın 100. yılı ve Proletarya Partisi'nin kuruluş yıl- dönümüne ilişkin açıklamalar yayınladı. Elimize e-mail yoluyla ulaşan açıklamalar şu şekilde;

"24 Nisan devrimin zorlu ve onurlu yoludur"

TKP/ML'nin 43. kuruluş yıldönümü vesilesiyle yaptığı açıklamada, "Kay- pakkaya yoldaşın kurduğu partinin temeli granittendir. Her türlü burjuva ideolojisinin kuşatmasına burjuva feo- dal sistemin sayısız yıkım saldırılarına karşı muazzam bir dayanıklılığı olan bilimsel temelli devrimci bir partidir" diyen Ortadoğu Bölge Komitesi ezilen tam kesimleri Ortadoğu'da TC ve DAİŞ faşizmine karşı savaşmaya çağırdı.

"Şan olsun partimiz TKP/ML'nin 43. kuruluş yılına! 24 Nisan devrimin zorlu ve onurlu yoludur!" şeklinde baş-

layan açıklamada Kaypakkaya'nın dev- rim ve örgüt öğretisinin, işçi sınıfının sahip olduğu ve kazandığı en ileri dev- rimci öğretilere sahip olduğu belirtildi. "Zorluklarla örülü büyük engellerle dolu demokratik halk devrimi yolu ancak Kaypakkaya yoldaşın öğretisi kavranırsa yürünebilir ve başarılır.

Bu yolu ancak özgürlük ve kurtuluşa inananlar yürüyebilir. Devrim iddiası büyük olanlar, adanmış devrimciliği kuşananlar ancak bu yolu başarılı bir şekilde sonuna kadar yürüyebilir" şek- linde devam eden açıklamada, Kaypak- kaya'nın sadece sömürülen, baskı altında ezilen işçilerin, köylülerin, Kürt- lerin, kadınların, Alevilerin, çocukların değil acı çeken her emekçinin önderi ve yoldaşı olduğuna vurgu yapıldı.

Komite açıklamayı "Sömürü ve zu- lümden acı çekenler! Adalet ve vicdan arayanlar! Özgürlük ve kurtuluş ara- yanlar! İnsanca, onurlu bir yaşam öz- lemi çekenler! Biz işçilerin, köylülerin,

Kürtlerin, kadınların, gençlerin ve tüm ezilenlerin partisi olan TKP/ ML saflarında örgütlenelim. TİKKO saflarında yerimizi alarak başta TC faşizmine karşı olmak üzere Ortadoğu'nun katli- amcı, kadın ve çocuk düşmanı olan fa- şist DAİŞ'e karşı savaşalım!" şeklinde sonlandırdı.

"TC soykırım ve katliamlar devletidir"

Ortadoğu Bölge Komitesi "TC devleti bütün katliamların planlayıcısı ve uy- gulayıcısı bir suç örgütüdür. Bir soykı- rım ve katliamlar devletidir" diyerek, TC devletinin soykırımın hesabını vere- ceğini vurguladı.

24 Nisan 1915'in binlerce yıllık uy- garlığı biriktirip yaratan emekçi, yara- tıcı, zanaatkar bir halkın kanla, zorbalıkla kendi topraklarından koparı- lıp sürgün yollarında, dipsiz uçurum- larda, susuz çöllerde acımasızca katledildiği bir tarih olduğunu vurgula-

yan Ortadoğu Bölge Komitesi, TC'nin faşizmi kan ve gözyaşı üzerine kurduğu ulus-devletini Ermeni Soykırımı ile sonlandırıp sınırlandırmadığını belirtti.

Ortadoğu Komitesi Ermeni Soykı- rımı suçunu kabul etmekten kaçınan, Kürt katliamlarının hesabını vermekten uzak duran TC devletinin ikiyüzlü poli- tikası daha fazla sürdüremeyeceğini ifade etti ve "Bugün Kürt halkını, Alevi inancından emekçileri sahte açılım ve çözüm politikalarıyla oyalamaya çalış- sanlar, aynı şekilde Ermeni Soykırımı suçunu da işlemediğine dair olmadık yalan ve düzmece tarih senaryoları yazmaktadırlar" dedi.

Komite, "Suç ve katliam örgütü olan TC devleti mazlum ve masum halkların adalet ve vicdan arayışla- rında yargılanarak hak ettiği cezayı alacaktır! Ermeni Soykırımı'nı unut- madık, unutturmayacağız!" şeklinde açıklamayı sonlandırdı.

Kenan Evren öldü ama hesabımız kapanmadı!

12 Eylül 1980; dönemin tek TV kanalı TRT'de apoletleri ile devlet ve ordu bürokrasisi içinde bir şahsiyetin dilinden bir ilan: "Ordu yönetime el koymuştur"!

Apoletli şahsiyet, **1978**'de Genelkurmay Başkanı, **1980** AFC'nin ardından MGK başkanı, **1982**'de TC'nin 7. Cumhurbaşkanı olan **Kenan Evren**, 10 Mayıs 2015 günü öldü. Malum kesimler dışında herkeste "sevinelim mi üzülelim mi" duygusu bırakarak 98 yıllık yaşamı sona ererken; böylesi tescilli bir faşistin AFC ve sonrasında yaşadığımız tüm işkence, katliam, sürgün, emekçiler için yaşamı daha da cendere altına alan darbe yasaları vb.nin (ya da kısacası devletin) simge isminin halkın gadrine uğramadan bu dünyadan gidişi, buruk da olsa sevinç yarattı herkeste. Öyle ya; böylesine tescilli bir faşistle aynı havayı solumak bile züldü ezilenler açısından...

Darbenin mimarları ve maşaları

Ekonomik olarak bağımlı sözde siyasal bağımsızlığı olan yarı-sömürge, yarı-feodal bir ülke olarak Türkiye'de egemen sınıfların ekonomik temeldeki çıkar ilişkileri, bu noktadaki emperyalizme göbekten bağlı oluşları asker-sivil bürokratik mekanizmalarına kadar siyaset dediğimiz üst yapıyı da doğrudan bağlamaktadır. Tamamen böylesi ilişkiler sonucudur ki emperyalist-kapitalist ekonomik politikaların gerek iç gerekse

dış politika alanında uygulanışı daha çok emperyalizmin bölgesel çıkar hesapları doğrultusunda biçimlendirilmektedir.

İşte bu faşistin ilanını verdiği 12 Eylül 1980 askeri faşist darbe tam da burada anlamını bulur ve darbenin salt 5 generelinin kendi bağımsız politikası olmayıp ağırlıklı olarak emperyalist mali sermayenin II. Emperyalist Paylaşım Savaşının ardından oluşan ekonomideki "istikrar"ın 1960'ların başında bozulmaya başlaması ve ardından geliştirilen neo-liberal ekonomi politikaların TC'de uygulanması noktasında duydukları ihtiyacı ürünü olarak gündeme geldiğini gösterir.

Bu yeniden yapılandırmanın öngörüldüğü dönüşümün özünü meşhur "24 Ocak kararları" karakterize etmektedir. Amaçlanan TC ekonomisinin neo-liberal kıstaslara göre iktisadi ve mali yapısının yeniden yapılandırılmasıdır. Bu süreçte TC'nin emperyalist rekabet içerisinde "ucuz emek gücü" olarak yer alması ve ithal ikameci kalkınma modelinin terk edilerek ihracata dönük neo-liberal ekonomi politikaların hâkim kılınması sağlanmıştır. Yani 12 Eylül faşizminin ipi komprador sermaye sınıfının elinde olsa da ucu emperyalist mali sermayenin de elindedir.

12 Eylül darbesinin ekonomik alt yapısını bu durum oluştururken, toplumsal muhalefetin yükselişi ve bu yükseliş içinde devrimci ve komünistlerin etkin

varlığı egemen sınıfları bırakalım bu yeni ekonomi-politikaları uygulayabilmeyi, mevcut durumu dahi koruyamaz halde bırakmıştır. Kısaca yönetenlerin artık eskisi gibi yöneteme durumu ayyuka çıkmış durumdadır.

Bu faşistin hiç mi suçu yok!

Emekçi halkı, devrimci ve komünistleri zulümle kardeş yapan, resmi rakamlara göre 650 bin kişinin (her 100 kişiden biri) gözaltına alınması, 230 bin kişinin sıkıyönetim mahkemelerinde yargılanması, 7 bin kişi için idam cezası istenmesi, 517 kişiye idam cezasının verilmesi, 50 kişinin idam edilmesi, 229 kişinin hapisanelerde katledilmesi, 144 kişinin "kuşku" bir şekilde ölmesi, yüzlerce kişinin (işkencede, "kaçarken", çatışmada, "intihar" ederek vb. katledilmesi vs. vs. uygulamaları "emperyalistlerin işidir" diyerek, maşaları önemsemeden mi geçeceğiz?

Elbette hayır! Kenan Evren, Tahsin Şahinkaya... vb. askeri faşist cuntada doğrudan rol oynamış olan faşistler, halkın ezilenlerin öfkesinin, nefretinin doğrudan muhatabıdır. Onlar, "idam cezalarını onaylarken elleri hiç titremeyenler", "asmayalım da besleyelim mi" diyenler, soğukkanlı bir katil edasıyla ekranlarda boy gösterenler... Onlar, sözde yargılanmalarına rağmen dokunulmayanlar, halk nezdinde bir HİÇ olan itibarları zedelenmeyenler... Onlar, faşist

devletin temsilcileri, halka karşı olan her şeyin sembolleri... Onlara dair tek "üzüntü", ölümün onları rahat yataklarında bulmasıdır!

Ancak, Evren ve benzerleriyle hesaplaşmamız henüz bitmemiştir. Zira, egemen sınıfların bugünkü temsilcisi AKP iktidarının üzerinden yükseldiği zeminin "Özal'ın 12 Eylül darbesi sayesinde açtığı yolun devamı" olması bugün önemli bir kesimin bilincinde olduğu bir gerçektir. 12 Eylül rejiminin ruhunun temel hatlarıyla koruyucusu olan bu iktidar, tüm kurumlarıyla 12 Eylül'ün bugünkü temsilcisidir. Çünkü 12 Eylül rejimi, bu devletin fitratıdır, ve bu sistemi yıkmadan her kim iktidara gelirse gelsin, bu fitratla yönetecektir ülkeyi.

Bakmayın geçtiğimiz yıl, darbenin yaşayan iki generali Kenan Evren ve Tahsin Şahinkaya için rütbelerinin sökülerek orgenerallikten er mertebesine düşürülmesi kararının alınmasına; onlar bu devletin tüm gözenerlerinde orgeneral-cumhurbaşkanı vs. olarak yaşamaya devam edecekler. Yani; Kenan Evren ve benzerleri ölse de; onlarla hesabımız henüz kapanmamıştır.

Son sözümüz; gazetemiz yayına hazırlanırken, cenazesine ilişkin "devlet töreni" yapılmasına ilişkin olsun. Kenan Evren, yukarıda bahsettiğimiz nedenlerle bu devlet törenini hak edenler listesinin en başlarında yer almaktadır. NETEKİM bu töreni fazlasıyla hak etmiştir kendisi.

H. Merkezi: Türkiye Devrimci Hareketi önderlerinden **Deniz Gezmiş, Yusuf Aslan** ve **Hüseyin İnan**'ın 6 Mayıs 1972'de idam edilerek katledilişlerinin üzerinden tam 43 yıl geçti. Onların bıraktıkları yoldan yürümeyi amaçlayanlar 6 Mayıs günü Üç Fidan'ı ve Mayıs ayında şehit düşen devrimcileri ülkenin birçok yerinde andı.

Ankara

Binlerce insanın Karşıyaka Mezarlığı'nda biraraya gelmesiyle gerçekleştirilen anma yapılanı saygı duruşu ile başladı. Yapılan saygı duruşunun ardından, kurumlar yürüyüşle Denizlerin mezarı başına geldi. Mezar başında **Partizan, YDG** ve **YDK** da ortak bir anma gerçekleştirdi. Gerçekleştirilen saygı duruşunun ardından YDG adına bir basın metni okundu. Karşıyaka Mezarlığı'nda yapılan anmaya HDP milletvekili adayları **Mahmut Memduh Uyan** ve **Sırrı Süreyya Önder** de katıldı.

Partizan mezar başında yaptığı anmayı sonlandırmasının ardından **Özgür Kemal Karabulut** (Bakış)'un da mezarına giderek burada da bir anma gerçekleştirdi. Özgür Kemal'in annesi Sultan Ana saygı duruşunun ardından bir konuşma yaptı.

İstanbul

* 6 Mayıs günü birçok gençlik örgütünün katılımıyla Taksim AKM'den, Dolmabahçe'ye kadar bir yürüyüş gerçekleştirildi. Yürüyüşe **HDP/HDK** gençlik örgütleri bileşenleri, **YDG** ve **Dem-**

Üç fidan ülkenin dört bir yanında anıldı

Genç'in de aralarında olduğu çok sayıda gençlik örgütü katıldı. Düzenlenen eyleme HDP İstanbul milletvekili adayları, HDK Eş Sözcüsü **Sebahat Tuncel** ve **Berkin Elvan**'ın babası **Sami Elvan** da destek verdi. Eylemde aynı zamanda Mayıs ayında şehit düşen **Dörtlerin** ve **İbrahim Kaypak-kaya**'nın fotoğrafları da taşındı.

Dolmabahçe önüne gelindiğinde devrim şehitleri anısına saygı duruşunda bulunuldu. HDK Eş Sözcüsü **Sebahat Tuncel**'in konuşmasının ardından denize karanfiller atılarak eylem son buldu.

Sargazi: Onlarca kişinin destek verdiği yürüyüşle üç fidan anıldı; **Partizan, YDG, ESP** ve **YDK** gibi demokratik kitle örgütleri de eylemde yer aldı.

Vatan İlköğretim Okulu önünde bir araya gelen kitle sloganlar eşliğinde Demokrasi Caddesi'ne bir yürüyüş gerçekleştirildi.

***Gülsuyu:** 6 Mayıs günü **Partizan** ve **YDG** yürüyüş gerçekleştirdi. Gülsuyu Son Durak'ta toplanan kitle, Deniz, Yusuf ve Hüseyin'in fotoğraflarının olduğu pankartı taşıyarak yürüyüşe başladı. Heykel Meydanı'na gelen kitle burada yolu trafiğe kapatarak Denizler şahsında tüm devrim ve komünizm şehitleri anısına bir dakikalık saygı duruşunda bulundu, açıklama yaptı.

Rize/Fındıklı

Partizan ve **ESP** gibi çeşitli kurumların katılımıyla kitle Dört Yol'da top-

landı. Üç fidanın mücadelesini anlatan bir konuşma yapıldı ve onların anısına karanfiller denize atıldı. Konuşmaların ardından eylem son buldu.

Dersim

Üç fidan, **EMEP**'in düzenlediği yürüyüşle 6 Mayıs günü anıldı. HDP seçim bürosundan başlayan yürüyüş **Partizan, DHF, ESP, HDP** ve **YDK** gibi demokratik kitle örgütleri de katıldı.

İzmir

HDK olarak düzenlenen anma için kitle HDP İl Binası önünde toplandı. HDP İzmir Milletvekili Adayları **Pınar Aydınlar** ve **Ertuğrul Kürkçü**'nün de katıldığı eylem yürüyüşle başladı.

Partizan, YDG, ESP, HDP gibi devrimci demokrat kurumlarında katıldığı yürüyüş Cumhuriyet Meydanı'na kadar sürdü. Saygı duruşunun ardından bir basın açıklaması okundu. Denize karanfiller atılarak anma sloganlar eşliğinde sonlandırıldı.

Antakya

Aralarında **Eğitim-Sen, HDP, Partizan, YDG**'nin de bulunduğu emek ve demokrasi güçleri Eğitim-Sen binası önünden sloganlarla yürüyüşe geçti. Yürüyüş Künefeciler Alanı'na kadar sürdü, burada bir açıklama gerçekleştirildi. HDP Antakya milletvekili adaylarının da katıldığı yürüyüş **Grup Dapne**'nin ezgileriyle sonlandırıldı.

Kamp Armen'e (Ermeni Kampı) Dokunma!

Tuzla: Tuzla Ermeni Çocuk Kampı (Kamp Armen)'nin yıkımının 6 Mayıs günü başlaması ile birlikte aynı gün Tuzla halkı Kamp Armen'e yürüyüş gerçekleştirdi. Yıkımın başlamasıyla o kampta büyüyen **Garabet Orunöz** yıkımı gerçekleştirenlerle görüşme yaparak, bölgenin yapısı nedeniyle yapılacak yıkımın tüm çevredeki evleri ve binaları da tehdit ettiğini, kampın altında 200

tonluk bir su bulunduğunu söyleyerek binanın yıkılmasını engellemeye çalıştı. Yıkımın devam etmesi üzerine HDP'li bir grup yıkılan binanın içine girince yıkıma ara verildi.

Kültürel bir miras olan ve ayrıca TKP/ML TİKKO'nun önder kadrolarından Armenak Bakır ile Hrant Dink ve Rakel Dink'in de büyüdüğü yer olan Kamp Armen (Ermeni Kampı)'in yıkıl-

masını protesto etmek amacıyla düzenlenen yürüyüşe HDP 1. Bölge Milletvekili adaylarından **Sezin Uçar**, Tuzla HDP İlçe Örgütü, **HTKP, Deriteks Sendikası Genel Merkezi** ve Tuzla Şube yöneticileri de destek verdi.

Tuzla Sahil'den Kamp Armen'e yapılan eylem Kamp Armen önünde yapılan basın açıklamasıyla sona erdi. Ayrıca 6 Mayıs gününden itibaren Kamp Armen'de yüzlerce kişi nöbet tutmaya başladı. 9 Mayıs Cumartesi günü direniş

nöbetine HDP İl Örgütü ile birlikte, HDP milletvekili adayı **Murat Mihçı**, DİSK Limter-İş Sendikası, Deriteks Genel Başkanı **Musa Servi**, sanatçı **Menderes Samancılar**, tiyatrocular ve **Partizan** okurları destek verdi.

Öte yandan kamp alanına kampta yetişen, kampın inşasında emekleri olan **Rakel Dink** ve **Garabet Orunöz** de ziyaret etti. Kamp Armen'de nöbet, tiyatro, müzik, halaylar ve horonlarla devam ediyor.

"Ne acıdır ki kaybeden yine kendini ispatlamaya çalışıyor"

Kapıdan içeri girdikten sonra yüzlerce insan ve çoğu gencin birarada olduğu bir avluda buluyorsunuz kendinizi. Bütün ötekiler orada Kürt'ü, Çerkez'i, Alevi'si, Laz'ı, Arap'ı hep birlikte direnişin sloganını haykırıyor. "պայքարը արունակվում է" (Mücadele devam ediyor) diye.

Kartal: Ermeni Soykırımı'nın 100. yılında soykırımın olmadığını ve "Bir yerden bir yere taşımamın yapıldığını" söyleyerek gerçeği çarpıtan zihniyet, inkâr etse de 100 yıl önce başladığı soykırımı devam ediyor.

1962'de Gedikpaşa Ermeni Protestan Kilisesi Vakfı tarafından satın alınan ve Hrant Dink'in de içinde yer aldığı 20'ye yakın çocuk tarafından inşa edilen Tuzla Kamp Armen, her türlü yasal koşulu yerine getirilip tapusu alınmasına rağmen çeşitli hilelerle Ermenilerden alındı. 1979 yılından itibaren çok sayıda el değiştiren arazi bugün lüks villaların yapılmaya başlandığı bir alan haline geldi. Yıkımı gerçekleştirilmeye başlanan kampın yerine lüks villa sitelerinin yapılması amaçlanırken, Ermeni halkının yanında olan devrimciler, sosyalistler, demokratlar ve yurtseverler bir haftayı aşkın süredir direniş nöbetine geçerek dayanışmayı büyütüyor.

Dinmeyen asırlık yara

Kamp Armen'in süreci, soykırımın büründüğü biçimin bir özetidir. Kamp Armen inşa edildikten sonra Türkiye'den ve T. Kürdistan'ından Ermenice öğrenme imkânı kalmamış, kendi dini ve kültürel gelenekleri içinde yaşama imkanı bulamamış çocuklar toplanır ve burada eğitilir. Ancak bu işlerin peşine düşen kampın yöneticisi **Hrant Güzelyan**

1979 yılında "Ermeni militan yetiştiriyor" diye hapse atılır. Aynı yıllarda kampın Gedikpaşa Vakfı'na satılması engellenir ve bu durum 1974 tarihli Yargıtay kararı gerekçe gösterilerek birçok vakfın malına el konulur.

"Ne acıdır ki kaybeden yine kendini ispatlamaya çalışıyor"

Kamp Armen Ermeni toplumu için bir yuva olmuştur. Neden mi? Çünkü 1500 çocuğa ev, bağrında saklamış. "Kılıç artık"larını, yani ailesi katledilen çocukların yaz aylarında eğlenebilmeleri için inşa edilen bir yurt olmuştur.

Kamp Armen'i inşa eden çocuklardan biri olan **Rakel Dink** Kamp Armen'in sermayeye peşkeş çekilmesine karşılık şöyle diyor: "*Bu kadar üzücü olayların olduğu bir mekânda bir arada bulunmak bizlere güç ve umut veriyor. Hepimizin burada oluş sebebi 'bu davada ben de varım' demektir.*"

Dink, ayrıca süren soykırımı da "*Şeytan gasp etmeye, çalmaya ve öldürmeye gelir. Bu üç kelimeden siz çıkarın! Bu kampın her bir adında biz çocukların emekleri var, anıları var. Bu anılara saygı gösterilmesini istiyoruz. Bu emeğin nasıl yoktan var edildiğinin farkına varılmamasını istiyoruz. Ne acıdır ki kaybeden yine kendini ispatlamaya çalışıyor*" sözleri ile açıklıyor.

Kamp Armen'de son durum

Kamp Armen'e gitmek istediğinizde yolda gözünüze çarpan direniş merkezini gösteren yön tabelaları oluyor. "Direnişe, Kamp Armen'e gider" diye. Kapıya vardığınızda ise direnişin kendi dilinde "Kamp Armen hoş geldiniz" ile karşılanıyorsunuz. Kapıdan içeri girdikten sonra ise yüzlerce insan ve çoğu gencin birarada olduğu bir avluda buluyorsunuz kendinizi. Bütün ötekiler orada Kürt'ü, Çerkez'i, Alevi'si, Laz'ı, Arap'ı hep birlikte direnişin sloganını haykırıyor. "պայքարը արունակվում է" (Mücadele devam ediyor) diye.

Bu arada kampta yıkıma karşı oluşan direniş ile yıllar sonra ilk kez Ermenice dersi verildi. Dersi ise, askerde iken katledilen **Sevag Balıkcı**'nin annesi **Ani Balıkcı** verdi.

Ötekilerin birleştiği direnişte en gür haliyle "*Hepimiz Hrant'ız, hepimiz Ermeni'yiz*" sloganını haykırmaya, Kamp Armen'e, direnişi büyütmeye!

"Hasta tutsaklara özgürlük istiyoruz"

İstanbul: İHD İstanbul Şubesi Cezaevi Komisyonu üyeleri, "F oturumu" eyleminin 162'inci haftasında Taksim Tünel'den Galatasaray Lisesi önüne yürüyerek hasta tutsaklara özgürlük istedi. İnsan hakları savunucuları, "**Hapishanelerde ölüm istemiyoruz, hasta mahpuslar serbest bırakılsın**" pankartlarını açtı.

Yürüyüşün ardından Galatasaray Lisesi önünde "F" oturma eylemi düzenledi. Haftanın basın açıklamasını yapan İHD Cezaevi Komisyonu'ndan **Neriman Çelik**, hasta tutsaklar sorununun ciddi bir sorun olduğunu ve seçim gündemi nedeniyle unutulmaması gerektiğinin vurguladı. Hükümete, siyasi partilere ve meclise girmek için çalışan milletvekili adaylara seslenen Çelik, "*Bir an için durun ve bir şey söyleyin hasta mahpuslar için. Seçimler nedeniyle her şeye gözlerinizi kapatmayın ve hasta mahpuslar için bir şeyler yapın. Sandıklarınız sizin olsun, biz tutsaklara özgürlük istiyoruz*" dedi.

"Bizim acımız toprağa sığacak bir acı değil"

İstanbul: Cumartesi Anneleri, 528. buluşmasında gözaltında kaybedilen **Halil Alpsoy** ve **Kasım Alpsoy**'ün akıbetini sordu.

Eylemde ilk sözü alan kayıp Hayrettin Eren'in kardeşi **İkbal Eren**, Başbakan Ahmet Davutoğlu'nun "*Cumartesi Anneleri'nin acılarını toprağa gömeceğiz*" sözlerini hatırlattı.

Başbakan'dan sözünü yerine getirmesini ve failleri ortaya çıkartmasını isteyen Eren, "*Bizim acımız toprağa sığacak bir acı değil*" dedi.

Fehmi Tosun'un eşi **Hanım Tosun** da yaptığı konuşmada, 10 Mayıs Anneler Günü'nü hatırlattı ve yıllardır Galatasaray Meydanı'nda oturan anneler için bugünün kutlu

olamadığına dikkat çekti.

Cumartesi Anneleri'nin 528. haftanın açıklamasını okuyan **Aynur Sımrtaş**, "*Kasım Alpsoy ve Halil Alpsoy'a ne olduğunu bilmek istiyoruz. Devlet şiddetinin yaygınlaşmasını sağladı. Hakikat ve adalet için geçmişle yüzleşmeyi engelleyen red ve inkâr politikalarına son verilmesini istiyoruz. Hukuk işletilsin, adalet sağlansın*" dedi.

Katledilişinin 42. Yılında Komünist Önder İBRAHİM KAYPAKKAYA'yı Anıyoruz!

PROGRAM:

Marsis

Pınar Aydınlar

Umuda Haykırış

Hozan Cömert

Pervin Çakar

Panel:

Pakrat Estukyan

Gazeteci (AGOS)/Yazar

"100. Yılında Ermeni Soykırımı"

Ragıp Zarakolu

Araştırmacı/Yazar

"Tarihte Kürt-Ermeni İlişkileri"

Partizan Temsilcisi

"Türk Devletinin Azınlıklar

Üzerindeki Baskıları"

16 MAYIS 2015 Saat: **15:30**

**Yer: Friedrich Ebert Halle
Erzbergerstr. 89 - 67063 Ludwigshafen am Rhein**

GECE TERTİP KOMİTESİ